

DELK

Underveis

**Hans Nielsen
Hauge
250 år**

LEIR IGJEN!

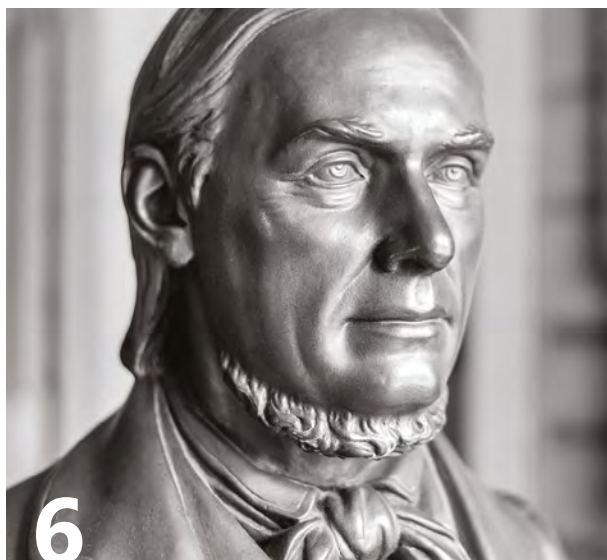
HANS KRISTIAN HEUM

Guds arbeidsverksted på jord

LOVSANGS- OG SALMEKONKURRANSE!

LES OM CASPARI CENTER

Innhold

Veirydderen

Leir igjen!

Portrettet / HANS KRIST

2 Ledere

4 Redaksjonelt

5 Andakt

9 Lovsangs- og salmekonkurranse

10 Tilsynsmannens perspektiv

12 Nytt fra menighetene

16 Min bibelhelt / Barnabas

18 Møte- og gudstjenestelisten

23 Diakonispalten

24 DELKs misjonsprosjekter

26 Skolesiden

28 Leirsommer!

Med Jesus, fremtid og håp!

Bertil Andersson / tilsynsmann

Overskriften ovenfor gjengir hovedtemaet for sommerens nettsendte Sankhansstevne. Annonse og program vil du finne på baksiden av kirkebladet. Under hovedtemaets innhold planlegger programkomiteen to seminarer som er både dagsaktuelle og fremtidsrettede.

Det første seminaret lørdag 26. juni vil ha temaet: Med Jesus – åpenbaring for tid og evighet. Daniel Johansson, lærer og prest fra Gøteborg i Sverige, vil peke på hva *Johannes åpenbaring* har å si til oss i en tid med forfølgelse, ideologisk press, virus- og klimaangst. Her kan vi få god veiledning for aktuelle spørsmål i vår tid.

For to år siden vedtok vår generalforsamling en strategi for menighetsplantning i DELK. Der er vår visjon blant annet uttrykt med ordene: «Hver ny generasjon må møte frelsen

i Kristus!» I lørdagens andre seminar vil innholdet i denne visjonen løftes frem når kateket Hilde Heitmann innleder med temaet: Med Jesus til nye generasjoner. Gjennom å vise hvordan vi kan bruke fortellinger, vil Hilde hjelpe oss å formidle evangeliet til de vi er glad i.

Ellers inneholder programmet et familiemøte og et ungdomsmøte på lørdag, samt gudstjeneste, misjonsmøte og konsert på søndag. Vi tror det blir noe for alle generasjoner, og håper de mindre barna får tilbud om undervisning og lek ved lokale arrangement.

Med Jesus, fremtid og håp! Ordene peker tilbake på profeten Jeremias ord: «Jeg vet hvilke tanker jeg har med dere, sier Herren, fredstanker og ikke ulykkestanker. Jeg vil gi dere

AN HEUM

Glimt fra Skauen kirke

29 Bok- og podcast-anbefaling

32 Barnas side

34 Diverse informasjon

fremtid og håp» (29,11). Israels folk måtte være forberedt på å fortsatt bli værende i fremmed land en tid. På lignende måte skal vi være klar over at vi ikke har noe løfte om bare glede her på jorden, men at livet også byr på utfordringer og lidelse. Verden er lagt under forgjengelighet, men det er håp for fremtiden! I Jesaja 51,6 oppfordres vi til å løfte blikket og se med Guds perspektiv: «Løft øynene mot himmelen og se på jorden her nede». Da kan vi ha håp for dette livet, mens vi holder øynene festet på den evige fremtiden.

Med ønske om en velsignet sommer!

Å være en annens tjener

Erling Rantrud / redaktør

Vi tenker stort sett på oss selv. Det er bare slik det er. Det er ingen skam å anerkjenne det, eller sette ord på det. Vi er oss selv nok i stort og smått. Vi vet selvfølgelig at dette er å sette virkeligheten på spissen. Mange tenker på andre rett som det er! Men i bunn og grunn er det det aller næreste som opptar oss mest. Og det næreste av det nære er oss selv. Sånn er det å være menneske.

Men en annen del av å være menneske, er å være mennesker! I flertall! Ingen klarer seg alene. Vi har veldig godt av å løfte blikket og se på de som er rundt oss. Hvem ser du først? En mann eller kone? Et søsken eller barn? En nabo eller en venn? Har de godt av noe du kan gi? En gave, eller tjeneroppgave, til en venn kan være så mangt. Smil og samtale, kake og kaffe, brød eller forbønn. Gi oss i dag vårt daglige brød, ber vi. Kanskje en del av den bønnen er ment for å hjelpe oss å se noen som trenger daglig brød akkurat i dag?

Et menighetsfelleskap kan også bli seg selv nok. Vi er opptatt av *vår kirke, vårt arbeid, våre samlinger, våre prosjekter*. Som mange små fellesskap har vi også godt av å løfte blikket og se på de andre rundt oss. Trenger de noe av oss? En oppmuntring, dugnadsinnsats, en invitasjon eller vår forbønn? Fortell andre at dere ber for dem! Da Bjerkely bygget kirke for noen år siden, var vi andre menighetene med dem både i bønn og med praktisk hjelp på ulike måter. Nå er det Skauen som bygger. I Bergen har viktig innvandrersarbeid tatt tid og krefter. DELK-Nord er i etableringsfase. Det spirer på Jæren. Oslo har hatt stengte dører lengre enn noen av oss andre. Denne teksten har ikke mange nok ord til å nevne alt og alle.

Jesus lærte oss mange ting, men disse to tingene kan vi minne hverandre om i fellesskap: Be for hverandre, og vær hverandres tjenere!

DELK

***I Jesus,
for hverandre,
ut i verden!***

UNDERVEIS er et informasjonsblad som skal fremme sunn åndelig utvikling, liv og vekst.

Bladet utgis av

Det evangelisk-lutherske kirkesamfunn (DELK) med fire nummer per år.

37. årgang.

Opplag 2100 eksemplarer.

Bladet er trykket på et miljøvennlig og svanemerket papir.

Gjengivelse tillatt med kildehenvisning.

Bladet finansieres med gaver.

www.delk.no – delk@delk.no

Ansvarlig redaktør

Tilsynsmann Bertil Andersson

Tlf. 45 48 22 30

bertil.andersson@delk.no

Redaktør Erling Ranrud

Tlf. 91 64 20 47

erling.ranrud@delk.no

Design & layout

Torunn Hvale Melbø / 07 Media

Tlf. 97 16 93 22

torunn.hvale@gmail.com

Trykkeri

07 Media

Forsidefoto

Privat

Distribusjon

DELK-kontoret

Telefon: 33 35 93 50

underveis.abonnement@delk.no

Økonomi

Det evangelisk-lutherske

kirkesamfunn

Døvikveien 2, 3176 Undrumsdal

delk@delk.no

Konto-nr. 3000 27 13949

ISSN: 0809-229x

REDAKSJONELT

Sommerlesing

Nå som sommeren nærmer seg håper vi at du finner glede i bladet du holder i hånden. Kanskje det kan bli med på hyttetur eller ligge fremme på kaffebordet gjennom sommeren? Kanskje noen du kjenner har lyst til å ta en titt og se hva vi i DELK tenker på og driver med? Vi tror at Underveis får lov til å være en liten brikke i det store puslespillet som danner bildet av Guds arbeid på jorden.

Årets konfirmanter

Årets konfirmasjoner er flyttet fra vår til høst for de aller fleste. Her er årets konfirmanter. Kanskje du kjenner et par av dem og vil være med å be for dem gjennom sommeren?

Bergen: Anna Blindheim, Nahom Bisrat og Leon Sjøen

Granly/Bjerkely: Jonas Aarsland, Kevin Andrés Auke, Ruth Elisabeth Bergtun, Jacob Bettum, Linea Gjermundrød, Ingrid Grytnes, Charlotte Hogner, Even Horn, Peder Husby, Ava Angelica Kleppan, Jon Herman Lie, Ina Lillesand, Mari Lyngroth, Anna Sofie Moskvil, Johannes Myhre, Angelica Endresen Myrholt, Ruben Olsen, Victor Rønning, Thomas Semb, Nora Frøystad Simonsen og Kamilla Sæbø

Redaksjonsnytt

Vår eminente layout-sjef, Torunn Hvale Melbø, er for tiden i mammapermisjon. Som vikar for henne har vi fått utmerket hjelp fra trykkeriet vårt 07-media. Bladet lager ikke seg selv, og det merkes i redaksjonen når noen er borte, men god innsats fra både frivillige, faste og vikarer gjør at vi har fått bladet ut i postkassene også denne gangen. Vi vil med dette rette en stor takk til hver og en av alle bidragsyterne. Hjertelig takk!

DELK Nord: Ingrid Hansen

Hardanger: Anna Norheim, Peter Olai Vistvik og Carl Æneas Gravdal

Moe: Rebecca Andersson, Sivert Anton Semb og Sarah Margrethe Winnem

Ryen: Daniel Thulsted Børdalen, Erica Isadora Gonzaga Gabion, Sofia Gule, Henrik Solberg Hamre, Diego Martinez-Ortiz, Harald Bøthun Mæland, Matheo Storbugt Torheim og Sebastian Hiis Ånestad

Telemark: Miriam Adele Fahre, Julie Gunnerød, Anne Olsen, Toralf Ween og Sunnive Wijnia

Nye eldste

Noen menigheter har fått nye eldste den siste tiden. Disse er: Jens Blomli – DELK Nord, Kjetil Gilje – Granly, Dag Myhre – Kristiansand og Atle Minnesjord – Telemark

DET EVANGELISK-LUTHERSKE KIRKESAMFUNNS (DELKS) BEKJENNELSE

◆ DELK bekjenner Jesus Kristus som Frelser og Herre og bygger på Bibelen som Guds inspirerte, ufeilbare og troverdige ord og den overordnede norm og kilde for tro, lære og liv.

◆ DELK holder følgende bekjennelsesskrifter for å være uttrykk for den rette forståelse av hovedpunktene i Bibelen:

• De tre oldkirkelige bekjennelser: den apostoliske, den nikenske og den athanasianske
• Den augsburgske konfesjon
• Luthers lille katekisme
DELKs bekjennelse forplikter alle menigheter, tillitsvalgte, ansatte og medarbeidere for øvrig.

◆ DELK har ca. 3.300 medlemmer fordelt på regionene Oslo, Buskerud, Vestfold, Telemark, Agder, Rogaland, Hordaland, Østfold og Troms.

Alle trenger Jesus

Andakt av Rita Tormodsrud Gjelsvik / rektor på Moe skole

For en god del år siden ledet jeg et misjons-team som reiste til Etiopia i tre måneder. Arbeidet vårt var blant annet blant gatebarn og på sykehus. Vi besøkte også avsidesliggende landsbyer, og møtte selvfølgelig mennesker som lever helt andre liv enn det vi selv var vant til. Tilbake i Norge og overfloden vi lever i her, så jeg at det var vanskeligere å skjønne at man trenger Jesus, for man har allerede «alt», og jo mer trygt og komfortabelt liv man har, jo vanskeligere er det kanskje å innse at vi trenger Jesus. Men vi trenger Jesus alle sammen.

Hva trenger vi Jesus til? Jo, vi trenger Han til å vise oss veien til Gud. Vi trenger Han til å leve rene, gode liv. Vi trenger den freden Han tilbyr og som vi kan kjenne ved å leve overgitt til Han. I Bibelen står det om Han som dekker et bord til meg foran ansiktet på mine fiender (Salme 23:5), Han som tilbyr meg en full rustning (Ef 6:13–18) og en fred som overgår all

forstand (Fil 4:7). I dette ligger det så mange skatter og sannheter. Alt dette er tilgjengelig for oss.

Både på reisen i Etiopia og ellers i livet støter jeg på små og store utfordringer. Denne sommeren går vi i møte med mange usikkerheter på grunn av pandemien som vi har levd med en stund. Men midt i alt dette er det mulig å leve overgitt til Gud og ta imot av den freden Han tilbyr. Vi trenger Han.

Fil 4:4–7

Gled dere alltid i Herren! Igjen vil jeg si: Gled dere! La alle mennesker få merke at dere er vennlige. Herren er nær. Vær ikke bekymret for noe! Men legg alt dere har på hjertet fram for Gud. Be og kall på ham med takk. Og Guds fred som overgår all forstand, skal bevare deres hjerter og tanker i Kristus Jesus.

God sommer ☀

Veirydderen

Hans Nielsen Hauge 250 år

Martin Luther sammenligner seg et sted med en rydningsmann,
som feller trær, graver opp røtter og bryter stein.

Dette bildet synes jeg passer også på Hans Nielsen Hauge.

Han var en rydningsmann, en veirydder.

Og det var nok av store trær og tunge steiner
å bryne seg på.

TEKST / LARS INGE MAGERØY

” Det var en nærmest overjordisk opplevelse av Guds nærvær og kjærlighet

Motstand og forfølgelse

Det ble nok av motstand, særlig fra prester og andre embetsmenn. Ikke så underlig, for Hauge kalte prestene fariseere, og angrep dem for grådighet og maktmisbruk. Han ble arrestert et titalls ganger, men myndighetene slet med å finne noe å dømme ham for. Høsten 1804 sendte *kanselliet* (regjeringen) i København ut arrestordre på «oppvigleren». Det startet en rettsprosess som varte i ti år. Mye av tiden satt han fengslet under brutale forhold. Det brøt ham ned både fysisk og psykisk. Etter at dommen falt i 1814, fikk han leve i ti år til. Han var svekket, men ikke knekket. Han tok imot besøk, skrev en mengde brev og flere bøker.

Hvilke varige spor satte Hauge etter seg? Hva var det hans innsats endret i folket vårt?

Lekmannsforkynnelse

Som lekmann hadde ikke Hauge lov til å forkynne Guds Ord. Det var en rett han tok seg, fordi han mente det var i samsvar med Bibelen og med luthersk tro og lære. Prestene mente noe annet. De henviste til *Konventikkelplakaten*, en kongelig forordning fra 1741, som forbød religiøse samlinger (*konventikler*) uten at de var ledet av en prest. Denne «plakaten» var innført av den pietistiske kong Christian 6, og oppfordret til slike samvær, under prestens ledelse. Man fryktet at et frislipp ville føre til svermeri og religiøst anarki.

Som om Huges egen virksomhet ikke var forargerlig nok, var det blant de unge evangelistene også flere kvinner, trolig omkring 25 %. Det provoserte mange. I 1798 ble den senere haugianer-høvdingen

i Rogaland, *John Haugvaldstad*, omvendt, og han skriver at han hadde stor åndelig hjelp av «en ung Pige fra Gudbrandsdalen». Dette var bare to år etter at bevegelsen startet. Hauge mente at verken alder, kjønn eller sosial posisjon skulle avgjøre hvem som kunne forkynne Guds Ord.

Hauge ble dømt for brudd mot Konventikkelplakaten, og ilagt en bot på 1000 riksdaler. «Plakaten» ble opphevet først i 1842, 18 år etter Huges død. I det mer liberale klimaet som rådet i Norge etter 1814, ble lekmannsforkynnelse stadig mer vanlig. Det utløste mange talenter og nådegaver, og var et viktig skritt på veien mot større religiøs frihet.

Kallet

Den 5. april 1796 fikk Hauge den store åndsopplevelsen på åkeren. Det var en nærmest overjordisk opplevelse av Guds nærvær og kjærlighet. Og det ga en sterk overbevisning om at Gud kalte ham til en stor oppgave: å formane mennesker til å omvende seg til et nytt liv i følge med Jesus.

Han startet straks med å vitne for andre. Først i nærmiljøet, men snart ut over hele landet. I åtte år trålet han landet på kryss og tvers, holdt oppbyggelige møter hvor han slapp til, og vitnet for høy og lav. Det skapte en stor bevegelse, hvor mange – både kvinner og menn – bidro med å spre skriftene hans og forkynne Guds ord. De fleste var unge.

” Haugevennene skulle være lys og salt som bidro til å skape nytt åndelig liv i menighetene

Kirken og vennsamfunnet

Hauges tilhengere dannet grupper som utgjorde et løst nettverk over store deler av landet. Hauge brukte ulike betegnelser på tilhengerne: *vennene*, *Guds venner*, *vennesamfunnet* eller *menigheten*. Han fant forbilder for dette hos de første kristne, så vel som i pietismens konventikler. Vennene utgjorde en slags åndelig kjerne i menighetene, etter Hauges syn.

Hauge ble beskyldt for å skape splittelse i kirken. Men han ville ikke danne noen ny kirke, han ville fornye kirken innenfra. Haugevennene skulle være lys og salt som bidro til å skape nytt åndelig liv i menighetene. De skulle ha omsorg for Guds menighet og be for den, så «Zion skal bygges og befestes imod Fiendernes Angreb».

I sitt «testamente», som han skrev på slutten av livet, ber han vennene om at de skal «holde seg til Statens Religion og motta av de offentlige lærere det som hører til deres embete». De skal gå i kirken, motta sakramentene og benytte kirkens tjenester. Denne linjen bidro lenge til å holde både haugianerne og nye vekkelser innenfor kirken.

Men det oppsto ofte spenninger mellom vekkellesfolk og statskirkens prester. På 1870-tallet ble det dannet lutherske frikirker, med *Den Jarlsbergske frimenighed* (DELK) som den første (1872). Stifterne så seg selv som haugianere.

De kristne og verden

I starten av sin virksomhet var Hauge kritisk til «verden», som han mente er under Guds forbannelse. Sanne kristen skal skille seg fra verden, og konsentrere seg om det åndelige liv. Men på dette punktet endret han syn. Han innså at kristne har et ansvar for å

Foto: Johannesen, Kjetil Bertheu / Østfold fylkes arkiv

bruke sine ressurser i tjeneste for menneskene og samfunnet. Latskap er en synd, mennesket er skapt til aktivt arbeid. Vi skal ære Gud både med hånd og ånd.

Han var inne på tanken om å skape et eiendomsfelleskap – en *felleskasse* – etter mønster fra den første kristne menighet i Jerusalem, men han gikk snart bort fra dette. I stedet ble *det kristne forvalteransvaret* en sentral tanke for Hauge. Han engasjerte seg i å drive handel, starte industri og forbedre jordbruket. Da han tok kjøpmannskap i Bergen, var det mange som advarte, men han mente det var Guds vilje.

Som kjøpmann og senere bonde med en stor gård, hadde han et nyantert syn på «verden». Det er forskjell på det som er syndig og det som er Guds gode gaver. Det siste kan vi nyte med god samvittighet og takk til Gud, også god mat og drikke. Hauge var ikke avholdsmann, selv om han ofte advarte mot drukkenskap.

I sine siste år så han at det er fare forbundet med å engasjere seg for sterkt i «verden». Det var en tid da vennene forsømt sitt ansvar i det timelige, skriver han. Men senere har det iblant vært slik at de var for mye engasjert i forretninger, og savnet den rette åndelige glød. Det avgjørende er ikke hvor mye en eier, men om man er fornøyd med det en har, og takker Gud for det.

Varige spor

Bevegelsen Hauge startet, fikk stor betydning både for samfunnet og det kristelige liv i landet. Flere historikere har påpekt Hauges viktige rolle i den nasjonale oppvåkningen og demokratiets framvekst på 1800-tallet. Mange stortingsmenn, de fleste bønder, var haugianere. Og mange virksomheter ble startet og drevet i hans ånd.

Viktigst var nok likevel de åndelige sporene. Haugianerne ble ofte kalt *lesere*, for han ba dem om å studere Bibelen. Han ga lekfolk frimodighet til å vitne for andre, og brøt prestenes monopol på å forkynne Guds ord. Den kristne lekmannsbevegelsen kan ikke forstås uten Hauge. Han var radikal nok til å gi kvinner ansvar som ledere og forkynnere; der var han langt forut for sin tid. Og han inspirerte til innsats for misjonen; sønnen Andreas ble den første lederen da Det Norske Misjonsselskap, NMS, ble stiftet i 1842. Også Indremisjonsselskapet regnet Hauge som en åndelig stamfar.

Jo, Hans Nielsen Hauge var – som Luther – en veirydder. Han la linjer som har satt et varig preg på kirke og samfunn. Han kalte folk til omvendelse, og satte både menn og kvinner fri til tjeneste for Gud og medmennesker. Det er fortsatt til inspirasjon. ■

DELK 150 ÅR

Invitasjon til lovsangs- og salmekonkurranse

2022 feirer DELK sitt 150-års-jubileum. Feiringen gjennom året vil preges av historiske tilbakeblikk sammen med refleksjoner over DELKs plass og oppgave i kirke og samfunn i dag. Men framfor alt ønsker vi å gi god plass for tanker og visjoner omkring utfordringene vi som troens folk står overfor både i kirken og i samfunnet i årene som kommer.

Hva vil være den røde tråd i jubileumsfeiringen? Helt sikkert mye glede og takknemlighet – for alle som har funnet veien til kristen tro og liv gjennom DELK, for alle barn og unge som har møtt levende tro og blitt formet av kristne verdier gjennom skolene våre, for vårt bidrag for å dele evangeliet med de som ikke kjenner Jesus blant verdens mange unådde folkeslag. Og uendelig mye mer. Men også ydmykhet fordi vi ser at ikke alt ble slik vi ønsket eller håpet, og at vi også gjennom menighetens liv og virke minnes på at vi ennå ikke har nådd målet, men vi jager fram mot det for å gripe det – fordi vi er grepet av Jesus Kristus!

Derfor vil takknemligheten for Guds nåde, for frelsen i Jesus Kristus, for håpet om evig liv – og ønsket om å leve et liv til Guds ære og til nytte og glede for mennesker – være det bærende element ved DELKs jubileumsfeiring.

Jubileumskomiteen DELK 150 år har tenkt følgende: Tenk om noen av disse tanker, minner, gleder, refleksjoner og visjoner kunne samles i en jubileumssalme!

Vi ønsker med dette å invitere til en lovsangs- og salmekonkurranse

Her er de viktigste bestemmelsene i forbindelse med konkurransen:

- Vi ønsker å invitere bredt til å delta i konkurransen; både våre egne kjente og ukjente salmeskrivere, og enhver som kan tenke seg å delta selv om vedkommende ikke er knyttet direkte til vårt kirkesamfunn.
- Den enkelte bidragsyter avgjør selv antall vers og andre sider ved salmens form.
- Vi ønsker at salmen får sin egen melodi komponert av forfatteren selv eller andre for anledningen, eller skrives til en eksisterende melodi.
- Det vil oppnevnes en egen jury som skal administrere konkurransen og bedømmelsen. Bedømmelsen tenker vi kan utføres av en jury bestående av forsangere, fagpersoner og menighetsmedlemmer.

- Selv om det til sist blir én salme som kåres til vinner, tenker jubileumskomiteen at alle eller de fleste bidragene blir samlet i et jubileumshefte som distribueres og benyttes på forskjellige måter både under jubileet og senere ute i menighetene. Dermed er det ingen salmer som diktes 'forgjeves'.
- Frist for innlevering av bidrag til lovsangs- og salmekonkurranse er 1. november 2021. Bidraget sendes til jubileumskomiteens leder. Han vil anonymisere bidragene før de behandles videre.
- Alle bidragsyterne vil få en synlig anerkjennelse, mens vinneren vil få en spesiell oppmerksomhet.

Velkommen til å delta i DELKs lovsangs- og salmekonkurranse 2022!

Med hilsen jubileumskomiteen

Stine Borgersen, Fred Arve Fahre, Marianne Simonsen, Bertil Andersson, Åshild Samnøy, Rolf Ekenes og Kåre Solberg (leder)

Bertil Andersson / tilsynsmann i DELK,
skriver i denne spalten om ulike perspektiver
og tanker som angår kirkesamfunnet

LAND, LAND, LAND, HØR HERRENS ORD!

*Vi lever i en urolig tid, en tid med
frykt og usikkerhet. Hvorfor har
Herren tillatt at det går en pandemi
over verden? Og hva vil han si oss
i Norge gjennom dette?*

Vår kirke har i lengre tid i stor grad vært digital. Dermed har det vært utfordrende å samtidig være diakonal og å se hverandre. Noen blant oss har selv opplevd smitte, sykdom og død i nær familie i forbindelse med Covid-19. Når vi ser til andre land i verden, innser vi at pandemien virkelig har blitt en omfattende katastrofe.

Hvor er Gud?

Når katastrofer eller sykdom inntreffer, er det ikke uvanlig å spørre: «Hvor er Gud?» – Vi klarer ikke å forklare fullt ut hvorfor ulykker og sykdom rammer oss og vårt samfunn. Likevel kan vi merke oss det retoriske spørsmålet i Herrens Ord: «*Skjer det en ulykke i byen uten at Herren har gjort det?*» (Amos 3,6). Sammen med andre steder i Bibelen peker dette verset på at Herren godkjenner og tillater også det som er vondt i en verden lagt under forgjengelighet. Ofte er hensikten å vekke opp og kalle til omvendelse, som Jeremia gjorde da han ropte ut: «*Land, land, land, hør Herrens ord!*» (Jer 22,29).

De siste tider?

Bibelen vitner om at det skal komme tegn i den siste tid. Gjennom historien har likevel sykdom og ulykke rammet vår verden uten at Herrens gjenkomst ennå har skjedd. Men gjennom alt

© Jerome Ewyfp / Unsplash

Han elsker sin kirke. Han elsker deg

dette minner Herren oss om å være forberedt på at Han skal komme tilbake, og at vi skal stilles til regnskap for våre liv. Vi trenger ikke å se på koronapandemien som en straff over personlig synd. Like fullt minner den oss om at vi som kirke, folk og land trenger å vende oss til Gud i bekjennelse og bønn.

Kirke

Ordene i Åpenbaringsboken 3,19–20 ble først talt til menigheten i Laodikea: *«Jeg refser og irttesetter alle dem jeg har kjær. La det bli alvor og vend om! Se, jeg står for døren og banker. Om noen hører min røst og åpner døren, vil jeg gå inn til ham og holde måltid, jeg med ham og han med meg»*. I denne menigheten tenkte de om seg selv at *«jeg er rik, jeg har overflod og mangler ingenting»*. Men Herren måtte svare dem at *«du vet ikke at nettopp du er elendig og ynkelig, fattig, blind og naken»* (v. 7).

Herren banker på min dør. Vil han også irttesette meg og kalle meg til omvendelse fra noe i mitt liv?

Folk og land

Det norske folk har stor verdslig rikdom, men ser ut til å miste sin åndelige skatt! Kristen tro og kristne verdier får mindre plass og motarbeides. Hvert år øker aksepten for en samlivsetikk som gir uttrykk for et opprør mot vår Skaper. Det stiftes lover som strider imot Herrens vilje. Selv med synkende aborttall utføres det i Norge ca. 11.000 selvbestemte svangerskapsavbrudd, og det arbeides i disse dager politisk for å utvide et ugudelig prinsipp og en motbydelig praksis enda mer.

Dette er noe av resultatet når Bibelens ord, som åpenbarer hvem Herren

© Christoffer Engstrom / Unsplash

er, blir forklart som lite relevant i vår tid. Vårt oppdrag er å gjøre budskapet relevant igjen, både gjennom forkynnelse og handling. Er vi imot fri abort, påtar vi oss samtidig en moralsk forpliktelse til å gi støtte og veiledning til en ung mor slik at hun kan bære frem barnet. Vi har også en diakonal oppgave med å avlaste de aktuelle foreldrene.

Kall til å vende om

Hvis Bibelen oppleves lite relevant, risikerer vi å miste kunnskapen om hvem Herren er, og hva som er hans karakter og hans vilje. Vår kirke står i fare for å bli smittet av verden. Du og jeg kan kjenne på symptomene. Og dette er en smitte som har langt større konsekvenser enn et koronavirus.

Vi skal merke oss Herrens ord om at han refser dem han har kjær. Han elsker

sin kirke. Han elsker deg! Derfor vil han også irttesette, slik at du og jeg kan leve i verden uten å bli influert av verden.

Bønn for Norge

La oss åpne opp for Herren ved å be om omvendelse for kirke, land og folk. La oss gjøre Nehemjas bønn til vår egen: *«Jeg bekjenner syndene som vi israelitter har gjort mot deg. Også jeg og mitt farshus har syndet»* (Neh 1,6).

Så skal vi huske på Herrens løfte til Salomo etter hans bønn ved vigslingen av tempelet i Jerusalem: *«Hvis da dette folket som mitt navn er nevnt over, ydmyker seg og ber, søker meg og vender seg bort fra sine onde veier, skal jeg høre dem fra himmelen, tilgi dem syndene og lege landet»* (2 Krøn 7,14). ■

Utendørs ungdomskveld på Ryenberget

Oslo har det vært veldig strenge korona-tiltak helt siden november, slik at det meste av menighetsarbeidet har hatt pause eller foregått digitalt i et halvt år. Derfor var gleden stor da vi endelig kunne invitere til ungdomskveld igjen! At det foregikk utendørs la ingen demper på stemningen. 20 ungdommer (som er maks antall for tida) fikk oppleve grillfest, andakt og lovsang i skolegården i deilig vårvær.

Det er utrolig flott å se utviklingen fra oppstarten for halvannet år siden og frem til nå. Håkon Valen-Sendstad har vært hovedansvarlig siden oppstarten, og har med seg lærerne Ådne Tveranger og Øyvind Barlaup fra Ryenberget skole sammen med Ådnes forlovede Ingeborg Haddeland. I tillegg er det også en god gruppe videregåendelever som er med og drar lasset.

Disse kveldene er et bønnesvar for oss. Det går litt opp og ned i menighetsarbeidet. I lang tid har vi ikke hatt et fungerende ungdomsarbeid i Oslo. Ikke alle ungdommene har et bevisst forhold til kristen tro, men gjennom dette arbeidet får vi som menighet være med å legge stein på stein som Gud kan bruke til å bygge sitt rike videre.

TEKST / HÅKON VALEN-SENDSTAD OG KRISTOFFER HANSEN-EKENES

Konfirmant-nytt

Denne våren har vært en begredelig tid på mange vis, også for konfirmantene. Noen ganger har det blitt samling på Zoom eller Youtube, andre ganger ikke noe i det hele tatt. Søndag 9. mai skulle det egentlig vært konfirmasjon, før det ble besluttet å flytte den til høsten, og da var det to av konfirmantmødrene som fikk et sprekt innfall: Hva med å invitere konfirmantene til overnatting i kirken den helgen? Og slik ble det; først var det ungdomssamling med DELuKs lørdag kveld, med 50 ungdommer. Og deretter kveldsmat, litt volleyball, og overnatting i gymsalen og Granlystuene for 13 konfirmanter. Det ble kanskje ikke like mye søvn på alle, men hva gjør vel det når man har det kjekt sammen? Presten fikk også gleden av å sove på gulvet, da ble det i hvert fall kort reisevei til gudstjenesten søndag morgen! Nå håper vi å få tatt igjen konfirmantweekend for alle 21 konfirmantene, og ser frem til konfirmasjon i september!

TEKST / PETER JOHANSEN

FOTO / GRANLY MENIGHET

DET GROR I DELK JÆREN

DELK Jæren har nå vært en menighetsplanting i litt over to år. Før påske ble Stig Johan Syvertsen valgt som interimeldste i menigheten. Menigheten teller nå over 30 stemmeberettigede medlemmer, og hver samling er det søndagsskole med mellom fem til syv barn.

En av barnefamiliene som har blitt med, er familien Ellinor og Tage Emil Good. De ble med i DELK Kristiansand, men har flyttet til Jæren og blitt med i menighetsplantingen der. Tage Emil er lærer på Jærtun Kristne Grunnskole og Ellinor er hjemmевærende husmor og driver et firma som produserer og selger strikkeoppskrifter. De har barna Neah på seks år og Anna på tre år, og i vår ble de også foreldre til Enok. Og med det, menighetens første dåp.

Vi har spurt dem om hvorfor de valgte å bli med i planting og hva dåpen betyr for dem.

Så Ellinor, hva er det dere setter mest pris på med DELK?
«DELK er tydelige på at de er en menighet som ønsker å bygge på Bibelen, og at man tenker kirkelig om seg selv. Vi syntes også at DELK er med å løfte opp viktige ting som forkynnelse, bibelglede og nestekjærlighet.»

Nylig bar dere i lille Enok til dåpen, hva betyr det for dere?

«Det betyr mye å få bære frem Enok og legge ham i Guds trygge farsarmer. Dåpen gir trygghet, håp og frelse til Enok, og vi gleder oss stort», Sier Tage Emil.

Menighetsplantingen på Jæren er veldig takknemlige for at familien Good har blitt med oss. Vi gleder oss stort over å være en flergenerasjonsmenighet der nye legges til, både ved dåp og innmeldinger.

TEKST / OLAF ENGESTØL
FOTO / TAGE EMIL GOOD

Nytt fra Bjerkely

Begrensninger til tross, Bjerkely menighet har opprettholdt ulike aktiviteter så godt det lar seg gjøre. 1. mai-helgen var Between-gjengen på tur og tok en Samuel-natt i det fri! En fin gjeng på tur med sovepose, telt, pølser og bål i gapahuk. På lørdagskvelden var det kveldsmøte som ble sendt på menighetens facebookside.

De som er eldre enn tenåringene (og kanskje til og med besteforeldre til noen av dem), kan bli med i Utegruppa til Bjerkely menighet. Her er det trening, gode samtaler, vennskap, frisk luft, bevegelse, felles nistesping og synlige resultater! Gruppa samles torsdager kl 10.00-14.00 i Bjerkely.

Som en del av det utadrettede arbeidet har DELK sammen med Kirken i Re et fint samarbeid i forhold til Re Helsehus. Det arrangeres både andakter og turgruppe for de eldre. Selv om en del har blitt satt på vent dette året, håpes det å være godt i gjenge med alt igjen om ikke lenge.

Les siste
nytt om
menighetene
på delk.no

TEKST OG FOTO / ODD GJERPE

Tekst / Jostein Bendiksen **Foto** / Erling Rantrud & Tormod Fredriksen

Leir igjen!

Nå når pandemien har preget livene våre i godt over et år, glemmer vi nesten de fine tingene vi tidligere tok for gitt.

Verdifulle pauser fra hverdagen, som ferier og leirer, er ikke selvfølgelige lenger. Men vi ser mot lysere tider. Vi lengter etter pandemi-fri. Til sommeren kan vi forhåpentligvis dra på leir igjen.

Barn fra flere steder i landet begynner å glede seg. Det er planlagt å gjennomføre barneleirer på Bondal utpå sensommeren.

Men leir har ikke alltid vært en tradisjonssak i Det evangelisk-lutherske kirkesamfunn. Inntil for tretti år siden var det ikke engang et tema. Mange unge hjerter lengtet etter å dra på leir før i tiden, også. Men så skjedde det noe tidlig i 1980-årene som skulle forandre kirkesamfunnets forhold til leirliv.

Somrene 1979 og 1980 var jarlsbergere Tor Slaathaug med familien sin på to familieleirer på Lifjell. Disse var i regi av NMS, *Det Norske Misjonsselskap*. På leirene var det lek og aktiviteter for barna. Og bibeltimer for de voksne. Dette ble så gode opplevelser for Slaathaug at han ønsket seg mer leirliv.

Hva om DELK også hadde et eget leirsted?

I 1980 delte dermed Slaathaug ideen med en liten gruppe mennesker. Ole Gjerpe, skoleleder og prest i Oslo, var en av Slaathaugs sterke støttespillere fra starten av. Så meldte Knut Grytnes fra Horten, og hans svoger, Kåre Hauan, seg på i idémyldringen. Slaathaug, Gjerpe, Grytnes og Hauan ble etter hvert et firspann i arbeidet med å velge ut og etablere et leirsted.

Firspannet begynte sommeren og høsten i 1980 å lete etter steder som lå midt mellom storkretsene i kirkesamfunnet: Oslo, Telemark og Vestfold. De var på rekognoseringsturer til Nore i Numedal, Meheia ved Notodden og Hjartdal fjellstue i Telemark. Ingen av stedene viste seg aktuelle som leirsted.

Men så – i august i 1981 fikk Slaathaug utklipp av en annonse fra Aftenposten i postkassen, tilsendt fra sin nære medarbeider, venn og rådgiver Ole Gjerpe. I annonsen var *Bondal fjellstue* beskrevet i fyldige drag. Stedet var nylig nedlagt som fjellstue, men

hadde en rekke kvaliteter. Det var fullt utstyrt og møblert, lå på en fem mål stor tomt, hadde femti sengeplasser og et stabbur med plass til fire. Ole Gjerpe skrev et personlig brev til Slaathaug, som var vedlagt faksimilen. «Og så var det pengene da,» avsluttet han.¹

Allerede i starten av prosessen ble det tydelig at det fantes reell motstand mot Bondal-konseptet, blant annet i det sentrale menighetsstyret. Argumentet imot å kjøpe et eget leirsted var en redsel for at menighetenes gudstjenester og oppbyggelsesmøter ville bli mindre besøkt. Dette ville gagne den «lette kristendommen», var de konservative medlemmene redde for.²

Slaathaug møtte mye motstand, og Ole Gjerpe måtte til tider operere som sjelesørger for ham. De andre i arbeidsgruppen opplevde ikke grove trusler, men Slaathaug mottok flere brev med sterke utsagn. Et fåtall var signert med navn, de fleste anonyme.

På grunn av alle innsigelsene fra enkeltmedlemmer ble det umulig at leirstedet inngikk som en del av

kirkesamfunnets øvrige drift. Det var derfor leirstedgruppen, med det nevnte firspannet i spissen, etter hvert tok form som et interimsstyre av en stiftelse som skulle kjøpe Bondal. «Men så var det pengene, da.» Hvordan kunne noen få privatpersoner på starten av 1980-tallet kjøpe et leirsted?

Bondal fjellstue ble lagt ut til salgs for 790 000 kroner.

Knut Grytnes, Kåre Hauan og Tor Slaathaug var oppe for å ta stedet i øyesyn sent på høsten i 1981. Da ble beslutningen mer eller mindre fattet, der på befaringen rett under Telemarks topp. Et sted som passet bedre til formålet fantes neppe.

Allerede innen februar i 1982 hadde leirstedgruppen, som fungerte som et interimsstyre, samlet inn 500 000 kroner. På et halvt år hadde man altså samlet inn langt over halvparten av kjøpesummen. I tillegg tok tre medlemmer i leirstedgruppen opp private lån på til sammen 300 000 kroner. Den effektive kronerulling sa ikke rent lite om det store engasjementet som oppstod.

Nå var prosjektet berget finansielt.

Gjennom høsten 1981 og vinteren 1982 var leirstedgruppen i kontakt med selgeren av stedet – den samme som hadde drevet Bondal som fjellstue fram

til kort tid i forkant. I februar i 1982 ble altså selve kjøpet gjort. Gruppen tok det som en gudgitt velsignelse at ingen andre potensielle kjøpere kom inn og forstyrret prosessen mens pengene ble samlet inn.

Datteren og svigersønnen til de tidligere eierne ble snart involvert i konseptet; de skulle drifte leirstedet i det daglige. De bodde i nærheten av det, og hadde stor interesse i at plassen ble godt vedlikeholdt. Slik kom de i betalt arbeid for stiftelsen *Bondals venner* gjennom mange år etter overtakelsen. De utførte vaskearbeid, gjorde forefallende arbeid, brøytet, klargjorde for leirer, satte på varmen og redde opp senger.

Hauan, Grytnes og Slaathaug, sammen med noen flere, ble et formelt styre i stiftelsen *Bondals venner* da stedet var kjøpt.

Selv om ikke Bondal ble drevet av kirkesamfunnet, ble stiftelsen som drev Bondal en god samarbeidspartner til det sentrale menighetsstyret, og Bondal ble etter hvert sett på som et supplement til skoledriften. Hver høst og vinter ble det arrangert leirskole i skoletiden. Skolene hadde hovedansvar når disse ble gjennomført, men med bistand fra en del foresatte og *Bondals venner*.

Så, når skoleferiene kom, dro skolebarna også på andre leirer på Bondal. En del lærere ble leirledere på fritidsleirene sammen med foreldrene. Frivillige fra de ulike menighetene engasjerte seg også. Svært mange av kirkesamfunnets medlemmer har i en eller annen sammenheng vært på Bondal, og fått egne leiropplevelser derfra. Vennskap har blitt formet og mange har fått økt bevissthet og oppvåkning i sin tro.

Tor Slaathaug satt som leder av Bondal-styret i et lite tiår før han gav seg. Leirstedet fortsatte å glede store og små, og er i dag fortsatt drevet av stiftelsen *Bondals venner*, tilknyttet DELK, med målsettingen «[...] å drive Bondal Fjellstue for å styrke det kristne fellesskap, fremme det åndelige liv og gi mulighet for sunn rekreasjon.»³

Vi ber en bønn for at pandemien snart slipper grepet om fjerne og nære strøk. Måtte tiltak og smittevern gi oss normalen tilbake. Da kan leirer igjen gjennomføres, og nye minner kan skapes. Ha en historisk god sommer med tidenes leirpotensial. ■

1 Slaathaug, Tor (20.01.21): Intervju per telefon.

2 Det evangelisk-lutherske kirkesamfunn (1977–1987): Menighetsstyreprotokoll, 1977–1987.

3 <http://www.delk.no/bondal-leiersted/>

Barnabas og Markus seiler til Kypros

Barnabas – Trøstens sønn

MIN BIBELHELT XVII

I serien «Min Bibelhelt» forsøker jeg å se hvordan ulike bibelske personer kan være forbilder for oss. I Bibelen møter vi mange mer og mindre prektige mennesker, som med sin Gudstro kan lære oss noe vi selv kan ta med i vårt kristenliv. Hvordan takler vi mennesker å havne i skyggen av andre? Barnabas kan lære oss noe om dette.

TEKST OG ILLUSTRASJON / ERLING RANTRUD

Alle gode romaner har noen bifigurer som ved nærmere øyesyn betyr mer for den store fortellingen enn man først legger merke til. Frodo i Ringenes Herre har sin Sam. Ishmael i Moby Dick har Queequeg. Bifigurene støtter og hjelper hovedpersonene frem mot et mål til tross for at det koster. Romaner skaper sine egne fortellinger, men mange forfattere har lest Bibelen – bokenes bok. Mon tro om ikke mange forfattere har brukt Barnabas som forbilde for sine karakterer?

Nesten en tredel av NT er skrevet av apostelen Paulus, og størsteparten av Apostlenes gjerninger handler om ham, men hva hadde Paulus vært uten sin Barnabas?

Vi møter Barnabas ganske tidlig i Apostlenes gjerninger. Det fortelles om de første troende at de solgte eiendeler og delte med dem som trengte det:

«Josef, en levitt fra Kypros, ble av apostlene også kalt Barnabas, det betyr trøstens sønn. Han solgte en åker han eide, kom med pengene og la dem for apostlenes føtter.»
Apostlenes gjerninger 4:32-37

Allerede første gang vi møter ham er Barnabas et forbilde gjennom sin gavmildhet og handlekraft. Han er grepet av Jesus og ønsker å være med å bidra i det ganske lille helt nye kristne fellesskapet.

Det er påfallende hvor mye godt vi hører om Barnabas samtidig som han skildres litt som en bifigur og medarbeider fremfor en tydelig leder og hovedperson. Men når vi finleser litt, skinner det igjennom hvor stor tillit Barnabas må ha hatt. Flere ganger nevnes Barnabas før Paulus, for eksempel. Dette er et tegn på at

Hvordan takler vi mennesker å havne i skyggen av andre?

Barnabas fra begynnelsen av muligens ble sett på som lederen av de to. Det var tross alt Barnabas som gikk god for Paulus da ingen av de kristne ville ha noe med ham å gjøre. Senere vet vi at status endret seg. Paulus var lederen, og Barnabas følgesvenn. Før det ble Barnabas sendt til Antiokia:

«Da han kom dit og fikk se hva Guds nåde hadde gjort, ble han glad, og han formante alle til å holde fast ved Herren av hele sitt hjerte. For han var en god mann, fylt av Hellig Ånd og tro. Og en stor mengde mennesker ble vunnet for Herren.»
Apostlenes gjerninger 11:23-24

Barnabas dro da til Tarsus for å be med seg Paulus til Antiokia og de arbeidet sammen der i et år. Det var i Antiokia, etter at Barnabas og Paulus kom dit, at de troende ble kalt for «kristne» for første gang. Det er grunn til å tro at Paulus var den taleføre av dem. Han var direkte og skapte furore hvor enn han dukket opp. Og Barnabas, trøstens sønn, la alle ønsker om status til sides og støttet Paulus i deres felles arbeid.

Det er ikke alltid lett å balansere ulike personers måte å tenke på selv om målet er det samme. På deres mange reiser sammen er det ingen tvil om at både Barnabas og Paulus' høyeste ønske var å spre evangeliet om Jesus Kristus. Begge hadde et stort hjerte for menneskene de møtte. Men da Barnabas ville gi Markus en sjanse til

til å være med på neste misjonstur, nektet Paulus å ta Markus med seg. Markus hadde avbrutt en reise tidligere, og det likte ikke Paulus så godt. Her skilles veiene til Paulus og Barnabas. Barnabas og Markus dro tilbake til Kypros for å fortsette arbeidet med å trøste og oppmuntre de kristne der. Vi hører ikke mer fra Barnabas i Apostlenes gjerninger igjen.

Når vi leser om Barnabas, leser vi om en som jobber hardt og iherdig for å fortelle om Jesus. Han er uredt, men mild; frimodig, men fredselskende; har høy stjerne, men søker ikke stjernestatus. Jesus lærte disiplene sine å sette andre høyere enn seg selv. Når vi samarbeider med andre, kan det være nødvendig å legge våre egne interesser til side og heller hjelpe den andre med å gjøre sin jobb på en god måte.

På samme måte som at Barnabas forsvarte Paulus for apostlene, forsvarte Barnabas Markus for Paulus. Det kan hende at Barnabas sin trofasthet førte til at Markus bevarte sin frimodighet og til slutt skrev sitt evangelium. Bibelen sier at det er en tid for alt. Og Barnabas klarte tydeligvis å skjelne mellom når det var tid får å forsvare og tid for å skille lag. Vi andre kan be om at Gud må gi oss samme vilje til å forsvare, trøste og hjelpe hverandre. Jesus sa: *«Salige er de som skaper fred, for de skal kalles Guds barn.»* Når vi leser om Barnabas, skinner det frem at Trøstens sønn i sannhet var et Guds barn!

Møter og gudstjenester i DELK

Dato	Søndag	Prekentekest	Ryenberget	Nore	Bjerkely	Granly	Horten	Moe	Telemark
04.07.2021	6.s. i treenighetstiden	Matt 16,13-20	11.00			11.00	KHE n 7	ER 3	11.00
11.07.2021	7.s. i treenighetstiden	Luk 19,1-10	UA n		X	OEng n 7 X			FAF n 3
18.07.2021	8.s. i treenighetstiden	2 Kor 8,9-15	11.00				11.00		11.00
25.07.2021	9.s. i treenighetstiden	Joh 8,2-11	NN n 2		MA n 7 X	X			AM n 1
01.08.2021	10.s. i treenighetstiden	Matt 18,21-35	11.00			PJ n 6	AM n 2		11.00
08.08.2021	11.s. i treenighetstiden	2 Mos 20,1-17	KHE n 1	MA	11.00	PJ 4	11.00	ER konf	11.00
15.08.2021	12.s. i treenighetstiden	Luk 8,1-3	11.00		11.00	11.00	11.00		FAF/BA n 3
22.08.2021	13.s. i treenighetstiden	Luk 12,41-48	KHE n 6		MA n 3	PJ n 3	ER n 1	11.00	FAF 4
29.08.2021	Vingårdss./14.s. i treenighetst.	Luk 17,7-10	11.00		MA 1	11.00		ER	11.00
04.09.2021	Lørdag		KHE konf 3			11.00			
05.09.2021	15.s. i treenighetstiden	Luk 10,38-42	HVS		11.00	PJ 4	UA n 7	11.00	11.00
12.09.2021	16.s. i treenighetstiden	Matt 5,10-12	11.00	MA	19.00	11.00	11.00	11.00	FAF konf
19.09.2021	17.s. i treenighetstiden	Luk 7,11-17	KHE n 1		MA konf 7	PJ konf 6	ER n 6	11.00	11.00
26.09.2021	18.s. i treenighetstiden	Matt 8,5-13	11.00		JaBy 7	HA n 3	JMS n 2	OEng	FAF 2
03.10.2021	19.s. i treenighetstiden	5 Mos 30,11-15	HVS n		MA 3	11.00	11.00	ER n	11.00
10.10.2020	20.s. i treenighetstiden	Mark 10,2-9	11.00		11.00	11.00	BA n 5		11.00
17.10.2021	21.s. i treenighetstiden	Luk 16,19-31	KHE 7		MA n 7 *	FAF 1	11.00		PJ n 1
24.10.2021	22.s. i treenighetstiden	Joh 12,35-36	11.00	RE	11.00	PJ n 4		ER n	11.00
31.10.2021	Bots- og bønnedag	Luk 18,9-14	PJ sn		MA n 1	11.00	ER sn 4	11.00	FAF n 2
07.11.2021	Allehelgensdag	Matt 5,13-16	11.00		11.00	11.00	11.00	ER n	11.00
14.11.2021	25.s. i treenighetstiden	Matt 14,22-34	KHE n		MA 6	JMS 7	OEng n 1	11.00	JaBy n 5
21.11.2021	Domssøndag/Kristi kongedag	Matt 25,1-13	11.00		X	11.00 X	11.00	ER n	RE 3
28.11.2021	1.s. i adventstiden	Matt 21,10-17	KHE n 7		11.00	PJ n 3	11.00	11.00	11.00
05.12.2021	2.s. i adventstiden	Joh 16,21-24	11.00	MA	BJH N 7	11.00	RE n 2	ER n	FAF n 2
12.12.2021	3.s. i adventstiden	Joh 5,31-36	AJ n 2		11.00	PJ n 6		16.00	17.00
19.12.2021	4.s. i adventstiden	Matt 1,18-25	11.00			11.00	ER n 6	11.00	11.00
24.12.2021	Julaften	Luk 2,1-20	KHE 14.30 2		MA 2	PJ 2		ER 14.00	FAF 2
25.12.2021	1. juledag	Joh 1,1-14	KHE 12.00 1		PJ N 1	MA n 1	ER n 1	BA n	FAF n 1
26.12.2021	2. juledag	Joh 16,1-4a	11.00			11.00			11.00
28.12.2020	4. juledag					PJ			

Prestene er på jobb følgende uker i sommer – 2021

Uke 26: BA, KHE, PJ, ER, FAF, OEng, JaBy, BJH, HA
Uke 27: FAF, OEng, JMS, BJH

Uke 28: JMS, BJH
Uke 29: MA, JMS

Uke 30: MA, PJ, FAF
Uke 31: KHE, MA, PJ, ER, OEng, JaBy, HA

– 3. kvartal 2021

DELK

Initialer og navn

AJ	Andreas Johansson
BA	Bertil Andersson
BJH	Boe Johannes Hermansen
ER	Erling Ranrud
KES	Kristen Edvard Skaar
FAF	Fred Arve Fahre
HA	Henning Alsaker
HVS	Håkon Valen-Sendstad
JaBy	Jan Bygstad
JMS	Jon Magne Sønstabø
JRD	Jan Roald Dahlstrøm
KHE	Kristoffer Hansen-Ekenes
MA	Morten Askjer
OE	Ottar Endresen
OEng	Olaf Engestøl
PJ	Peter Johansen
RA	Ragnar Andersen
UA	Ulf Asp

Oftring til

- 1 Prestetjenesten
- 2 Misjonen
- 3 Lokalt menighetsarbeid
- 4 DELKs skoledrift
- 5 Nødhjelp
- 6 Ungdomsarbeid
- 7 Andre formål

Initialer og gudstjeneste

kl 11.00 om ikke annet
er oppgitt
Kun klokkeslett = møte
X = fellesgudstjeneste/
fellesmøter
n – Nattverd
sn – Skriftemål og nattverd

NB!

Endringer kan forekomme.
Følg med i kalenderen for
din menighet på www.delk.no

Se DELKs nettsider for
gudstjenestene i Østfold.

Dalane	Sotra	Bergen	Østfold	Kr.sand	Hardanger	Nord	Sandnes	Dato
		JaBy n	BJH n					04.07.2021
	JMS n 1	11.00	BJH n					11.07.2021
		JMS n	BJH n					18.07.2021
		JMS n	11.00					25.07.2021
		JaBy n	11.00					01.08.2021
OEng n 3	JaBy n 2	11.00	BJH			HA n 3		08.08.2021
		JaBy n	RA n	11.00	AJ		OEng n 1	15.08.2021
11.00		JMS n	BJH n			HA n 2		22.08.2021
		JaBy n	11.00	KES/BA n 3				29.08.2021
					JMS konf		11.00	04.09.2021
OEng n 1		JMS konf	BJH n	JaBy n 1		HA n 1		05.09.2021
	JaBy n 3	11.00	BJH n	11.00			OEng n 3	12.09.2021
11.00		JMS n	BJH n		NN	11.00		19.09.2021
		11.00	11.00	KES n 2			11.00	26.09.2021
OEng n 3		JaBy n	BJH n	11.00				03.10.2021
	JaBy n 7	11.00	RA n				OEng sn 1	10.10.2020
BA n 2		JaBy n	BJH n	OE n 1	JMS	HA n 3**		17.10.2021
		JMS n	BJH n	KES/ AJ n 2		HA n 3	11.00	24.10.2021
OEng sn 1		JaBy n	11.00					31.10.2021
		JaBy n	BJH n	11.00		PJ n 3	MA n 3	07.11.2021
11.00		11.00	HA n					14.11.2021
	AJ n 2	JMS n	11.00	BJH n 3	JaBy		11.00	21.11.2021
MA n 3		FAF n	BJH n	KES n 2		HA n 2		28.11.2021
		JaBy n	RA n				JRD n 1	05.12.2021
11.00	JaBy n 1	11.00	BJH n	11.00		BA n 3		12.12.2021
		JMS n	11.00	OE n 1	JaBy		OEng n 3	19.12.2021
14.30								24.12.2021
OEng n 1		JaBy n	BJH n	KES n 3		HA n 1		25.12.2021
		JaBy n	BJH/RA					26.12.2021
								28.12.2020

* Menighetsweekend på Strand Leirsted

** Gudstjeneste Nord blir i Alta Frikirke

PORTRETET

HANS KRISTIAN HEUM

Guds arbeidsverksted på jord

Bli kjent med Hans Kristian Heum. Pensjonert familiemann, svinebonde, foredragsholder og kirkebygger.

TEKST OG FOTO / ERLING RANTRUD

Hans Kristian Heum har bodd mesteparten av livet sitt på Lefsaker gård i Undrumsdal i Vestfold. Nå er det en av de fem sønnene som har overtatt både gård og svineproduksjon. Underveis møter ham hjemme i Revetal hvor han og Karin bor. Selv om Hans Kristian ikke lenger driver gården, står det en gammel Ford traktor i oppkjørselen midt i boligfeltet. – Jeg bruker den til å brøyte, forteller Hans Kristian. – Kroppen er ikke alltid helt som den skal, og da er det godt med god hjelp.

Da Hans Kristian var yngre og barna var små, hørte familien til i Døvik kirke. Hans Kristian ble pekt ut som kandidat til eldstetjenesten.

Jeg ble eldste på begynnelsen av 90-tallet. Det var en utfordrende tid. Den gangen var det nok veldig uvanlig å si nei når du ble pekt på. Vi hadde fem små barn, to av dem var nyfødte tvillinger, full svineproduksjon og jeg reiste en del med foredragsvirksomhet. Det var heavy. Jeg forstår veldig godt de som nå bli pekt på som velger familien først.

Jeg vil fortelle om noe flott vi opplevde i den perioden! Vi hadde et veldig dårlig hus på gården. Det var ikke soverom til alle, og vannglasset til en av ungene frøys på natten. Vi var akkurat begynt å restaurere, men det var ikke lett å få hverken tid eller penger til det.

Men dette skjønte folk, og menigheten stilte opp på dugnad og hjalp til. Jeg skulle gjerne ha takket hver enkelt med navn! Folk snekret, tapetserte og malte. Det var fantastisk. Jeg hadde ikke bedt om det, men noen tok tak og kom med den hjelpen det var behov for.

” Det var en stemme som sa: «Du er en av mine, selv om du ikke lever sånn.»

Det må vel kunne kalles menighet på sitt beste?
Absolutt. Og det er noe som har vært en viktig del av Døvik kirke i mange år, men også folk fra andre menigheter kom innom med både hjelp og kaker. Herren er god, vettu, han årnær opp!

Det året jeg ble eldste, ble jeg også tillitsvalgt i landbruket og var det i 30 år. Det ble mye reising og en del utfordring. Så uten ei kone som støttet meg, hadde det aldri gått. Det ble ekstra mye på henne.

Hans Kristian blir litt stille.

Hjem, Kirke og Skole

Hvordan har det vært å være far til fem sønner, har du følt at du skal overlevere troen til dem, eller har du tenkt at kirken får ta seg av å gi dem troen?

Det er nok en kombinasjon av skole, hjem og kirke. Det var en selvfølge at vi vekket ungene og dro til kirken, med den tanke om at Guds ord aldri vender tomt tilbake. Vår natur er slik at vi ikke nødvendigvis velger kirken først, for det er så mye annet å oppleve. For enkelte kan det selvsagt skape avsmak å bli «tvunget» med, så det er viktig at det gjøres til noe positivt å dra til kirken sammen. Her møtte barna andre barn, og de fikk høre om Jesus. Selv om det kunne være litt støy i kirken noen ganger, så sa de gamle at de tålte å høre litt bråk og løping fra barna.

Vi lokket sikkert både med godteri og rosiner og gode ord, men det å etablere vanene for barna i en tidlig alder slik at de blir med, tror jeg er avgjørende. Ungdomsarbeidet var veldig viktig. Vi kjørte dem hit og dit og det var vell anvendt tid.

En trosvandring

For min egen del ble barnetroen etablert på samme måte. Jeg gikk på Bjerkely skole og i Døvik kirke, men i en periode i ungdommen vil jeg ikke si at jeg levde et godt kristenliv. Jeg fornektet ikke troen, men det ble sånn at det rant ut i sand i overgangen mellom barne- og voksentro. Allikevel var det alltid noe der.

Jeg merket hele tiden, uten at jeg kanskje tenkte helt over det, at Guds stemme var borti meg. Det var en stemme som sa: «Du er en av mine, selv om du ikke lever sånn.» Jeg har

” Da jeg hørte kirkeklokkene, la jeg meg ned bakover og «Hva er meningen med alle disse kirkene, Gud?»

da tvilt, og noen ganger ofte, men da kommer det tilbake det jeg har lært at Jesus spurte disiplene: «Vil også dere gå bort?» Simon Peter svarte: «Herre, hvem skal vi gå til? Du har det evige livs ord, og vi tror og vet at du er Guds Hellige.» Jeg har ikke noe annet sted som er mer troverdig. Og derfor er jeg hvor jeg er.

Kirkebygg og dårlig rygg

Hans Kristian sluttet som bonde og tillitsvalgt omtrent samtidig som nye Bjerkely kirke skulle bygges, så han hadde noe å gå til som pensjonist. Han smiler og forteller:

– Selv om jeg er introvert, er jeg et ja-menneske! Det har nok gått ut over kroppen, for jeg har ikke klart å styre balansen mellom arbeid og hvile. Jeg sliter med ganske mye fysisk smerte i kroppen, men jeg ser på det som om jeg blir holdt litt på plass.

Jeg tenker ofte på bibelfortellingen om den rike mannen og Lasarus. Den rike fikk alt det gode i livet og glemte Gud. Lasarus hadde sykdom og smerte,

men levde med Gud. Jeg er egentlig ganske rik, altså! Hus og hjem, og barn, barnebarn, svigerbarn som er troende. Det er en fantastisk stor glede! Jeg har ikke valgt det, men det er Guds gode gave. Jeg har alt jeg trenger!

Så jeg blir minnet på dette: «Husk på at du har fått det gode i livet.» Det er som om Gud sier:

«Du, jeg tror du trenger den fysiske smerten for å være nær meg. Du hadde ikke vært sånn i bønn om du ikke hatt den plagen.» Jeg vet ikke om det rett å tenke sånn, og det er sikkert ikke sånn for alle andre, men det er sånn jeg opplever det.

Hans Kristian var en av nøkkelpersonene da nye Bjerkely kirke skulle bygges. Prosessen med sammenslåingen av menighetene Ramnes, Holmestrand og Døvik var i gang, og det skulle bestemmes et nytt sted for den nye store menigheten. Etter en god prosess falt valget på det gamle bygget ved Døvik kirke, og Hans Kristian ble leder for byggekomiteén.

Guds arbeidsverksted på jord

Det var en stor glede å lede prosjektet. Dugnadsånden og bønneinnsatsen var fantastisk, og ikke minst alle penge-gavene som ble gitt! Vi følte at vi ble dyttet forover og mye la seg til rette.

Jeg var på et opphold i Spania på grunn av helsen i byggeperioden. Jeg gikk noen turer i fjellene der og satt og spiste nisten min og så utover Middelhavet. Det var mange kirker i landskapet og det var søndag. Da jeg hørte kirkeklokkene, la jeg meg ned bakover og tenkte: «Hva er meningen med alle disse kirkene, Gud?» Så kom svaret. «Vet du ikke at alle disse kirkene og den dere bygger hjemme, er mitt arbeidsverksted på jord?» Det synes jeg var fint. I kirken har Gud sine arbeidere. Der former han dem, der forkynnes Ordet, og der får vi del i Guds kropp, og så sender han oss ut derfra til andre folk. Det har blitt sterkt for meg å tenke på kirken på den måten. Derfor kaller jeg ofte kirkene for Guds arbeidsverksted på jord – avdeling Bjerkely, avdeling Skauen eller avdeling Bergen.

Du kommer, du får utrustning, du får oppdrag, går ut, og kommer tilbake.

Etter at bygget står ferdig

Nå som vi har levd med korona i godt over et år, mye av tiden uten å kunne være i kirken, hva tenker om hvordan menigheten har fungert i denne tiden, og hva tenker du framover?

I starten så sleit vi i Bjerkely en del må å finne den gode formen på digitale møter. Ikke alle var på Facebook, og vi hadde ikke alltid så god teknisk kvalitet på alle sendinger, så en del har nok fulgt med på nettsendinger fra andre kirker i stedet. Hva det fører til, vet jeg ikke.

Men de gamle som er sugne etter gudstjeneste og har savnet å være i kirken, de kommer tilbake. Vi har nok en utfordring med barnefamilier og andre som har funnet ut at det går like bra med en søndag uten kirke. Vi har

en kjempestor jobb med å finne måter å hjelpe hverandre inn igjen. En stund før korona hadde vi menighetsweekend. Det var veldig verdifullt! Vi må gjøre noen sanne grep for å bygge opp fellesskapet igjen.

Men barn får fort vaner, så det kan ganske enkelt etableres vaner med å komme til kirken igjen. Vanen er ikke så godt opparbeidet hos de yngre.

Å stole på Gud

Enten det gjelder gårdsdrift, kirkebygging eller kirkegang har Hans Kristian lært å være tålmodig og å stole på Gud.

Som bonde så blir du alvorlig testet på troen om velsignelse. Du sår og sår og sår, men du aner ikke hva du får inn til høsten. Det å leve helt på troen om at Gud vil velsigne når du kommer til høsten, det har jeg blitt prøvd på. Du kan så og plante, men ikke alltid vanne, så Gud må både vanne og gi vekst. Det er ikke alltid enkelt, men jeg øver meg på å hvile i troen og nåden. Efeserbrevet har blitt viktig for meg hvor det står:

«For av nåde er dere frelst, ved tro. Det er ikke deres eget verk, men Guds gave. Det hviler ikke på gjerninger, for at ingen skal skryte av seg selv. For vi er hans verk, skapt i Kristus Jesus til gode gjerninger, som Gud på forhånd har lagt ferdige for at vi skulle vandre i dem.»
Efeserne 2:8-10

Det kan hende jeg fremdeles som Peter tviler litt, men Gud har alltid vært der og sagt «Du kan komme tilbake!» ■

Diakonene Elisabeth Fehn Olsen i Oslo, Rina Bjørntvedt Husby i Tønsberg og diakonikoordinator Reidun Bugge i Østfold bytter på å skrive en spalte med diakoni i fokus i hvert nummer av Underveis.

DIAKONISPALTEN

TEKST / RINA B. HUSBY

Godhet er et verb

«Det betyr langt mer enn du tror, om du på det stedet du bor, sprer litt glede, sprer litt godhet, holder fred», lyder det i en barnesang som vi sang veldig mye i vårt hus for noen år siden.

Skrivende stund er jeg med i en felleskirkelig gruppe som driver Godhet Tønsberg. Godhetsbevegelsen startet i IMI-kirken i Stavanger for 17 år siden. I 2012 ble Godhet Norge startet. I Tønsberg planlegges godhetsuka i månedskiftet mai/juni. «Vi skal sjokkere byen med godhet», har vært et mantra for Godhet i lang tid. Selv synes jeg det kan lyde litt voldsomt, men etter å ha vært med i et par år på Godhetsuka, og lest boken Godhetseffekten av Egil Elling Ellingsen, er jeg fascinert og inspirert av denne godhetsfilosofien.

Jeg har tro på at hvis vi som enkeltmennesker har godhet mot andre fremme i bevisstheten, og stadig trener på dette, blir vi rikt belønnet selv, og samfunnet forandres.

Vi som er kristne har et megaforbilde når det gjelder godhet. Vi tror at Gud elsket oss så høyt at han ga sin sønn til soning for våre synder. Det er en utrolig stor kjærlighet og godhet som vi skal bringe videre. I Apgj 10,38 beskriver Peter Jesus slik: «Han gikk omkring og gjorde godt.» Tenk om det kunne kjennetegne oss som naboer, foreldre i barnehagen og som menighet?

I Fil 2,7 står det om Jesus: «Han tok på seg en tjeners skikkelse.» I Godhetsuka stiller folk fra forskjellige menigheter i byen seg til disposisjon for å hjelpe. De som får hjelp, er mennesker som av en eller annen grunn trenger hjelp til praktiske ting. Eldre, syke, enslige forsørgere og de som er nye i landet vårt er målgruppen. Oppdragene er varierte: husvask, hagearbeid, skifting av vinduer, maling av hus. Det er ikke alltid lett å be om hjelp og å ta imot, men felles for de fleste som får hjelp, er at de får en følelse av å bli sett og hørt og brydd seg om i tillegg til at de får en kanskje uhandterlig oppgave gjort.

Det passer kanskje ikke for alle å bli med Godhetsuka i organisert form. Men alle kan gjøre litt (eller mye) godhet rundt seg, og ikke bare i denne ene uka! Bake boller til en nabo, handle for noen, betale for noen som mangler penger i køen foran deg på butikken, ta en telefon til noen som er ensomme, be for en kollega som har et sykt barn eller kanskje snakke med den i nabolaget som har et dårlig rykte. Noen ting koster både mot og krefter, men sjansen er stor for at dette gamle uttrykket kan bli sannhet:

«Den største gleden man kan ha, det er å gjøre andre glad.»

DELKs misjonsprosjekter

Caspari Center, Jerusalem

DELK-støtte i 2021: 70 000 kr

Caspari Center i Jerusalem har siden 1982 vært et studiesenter for bibelske og jødiske studier. Den Norske Israelsmisjon startet studiesenteret og driver det fortsatt, men nå i samarbeid med en rekke andre misjonsorganisasjoner.

TEKST / ANDREAS JOHANSSON

Caspari-senteret utarbeider gjennom sin visjon studiemateriell i to retninger:

- for å gjøre Yeshua (Jesus sitt hebraiske navn) kjent blant det jødiske folk og grunnfeste de som allerede tror på ham.
- for å lære den hedningkristne kirka om den jødiske konteksten for hele Bibelen og troen.

Caspari-senteret er slik sett både et misjonsarbeid og et brobyggerarbeid

som ønsker å bringe den hedningkristne verden og den jødiske verden sammen.

Studiesenteret er oppkalt etter Carl Paul Caspari (1814–1892). Han ble født i Dessau (sørvest for Berlin) av jødiske foreldre. Mens han studerte i Leipzig, traff han Franz Delitzsch (som senere var ansvarlig for å den første oversettelsen av NT til hebraisk) og kom til tro på Jesus. Caspari ble døpt som 24-åring.

I 1847 ble Caspari overtalt av Gisle Johnson til å søke lektorstilling på

universitetet i Oslo. Han kom til Oslo i oktober, og fra vårsemesteret av underviste han på norsk. I 1857 ble han professor i teologi. Han var med på å prege utdanningen til to generasjoner norske prester. Faget til Caspari var GT, men han bidro også sterkt i NT og kirkehistorie. Ved siden av professorjobben var Caspari leder for «Centralkomiteen for Jødemissionen», den organisasjonen som senere fikk navnet Den Norske Israelsmisjon.

Studiegruppe på besøk i Qumran. Leder av Caspari Center, Elisabeth Levy underviser. Foto: Caspari

Bygget Caspari holder til i på Profetgata i Jersalem. Foto: Caspari

Hvordan fører en videre arven fra Caspari på studiesenteret i Jerusalem? De som skulle ha kommet fra hele verden for å studere Jesus i hans jødiske kontekst, kunne ikke reise til Israel under pandemien. Men sabbatsskolelærere fra messianske menigheter i Israel har kunnet møtes digitalt.

Caspari-senteret har to bokprosjekt på gang i 2021. Det ene heter «Facts and Myths, about the Messianic Congregations in Israel».

Det andre er bind II av «Jewish Believers in Jesus» (Jødiske jesustroende), skrevet av Oskar Skarsaune. Dette bindet dekker historien om jødiske Jesus-troende i Spania 300–1300 e.Kr. De jesustroende jødene har nemlig alltid vært en del av den universelle Kirka, også i Middelalderen. Det å dokumentere dette kan rive ned mange fordommer mot evangeliet blant det jødiske folk, og det kan rive ned minst like mange fordommer hos hedningkristne om at «jøder sluttet å tro på Jesus noen år etter Paulus».

En annen ting som er spesielt med misjon i Israel, er at en må komme med fakta og kunne sin Bibel. Det er ikke helt det samme å forkynne evangeliet til et unådd folk som aldri har hørt om Bibel og om Jesus, sammenlignet med å forkynne til selve Bokens folk, de som har studert profetene i generasjon etter generasjon.

Elisabeth Levy, leder for Caspari-senteret har gitt oss et eksempel på hvordan evangeliet om Jesus kan

forkynnes for jøder (samtidig som de fleste hedningkristne vil kunne lære av det):

Menneskesønnen

En tittel som Jesus ofte bruker for å beskrive seg selv, er «Menneskesønnen». Uttrykket stammer med stor sannsynlighet fra Daniel 7,13. (...) Ifølge tradisjonelle jødiske messiasforventninger, skal en messiansk figur komme ved tidenes ende, og en av hans egenskaper skal være at han kan gå på vannet. Ifølge Dan 12,5ff kan vi lese følgende: «Jeg, Daniel, så, og se! – to andre sto der, en på den ene siden av elven og en på den andre siden av elven. En av dem spurte mannen som var kledd i lin, og som var over vannet i elven: 'Hvor lenge skal det vare før alt dette underfulle får sin ende?' Mannen som var kledd i lin, og som var over vannet i elven, løftet høyre og venstre hånd mot himmelen, og jeg hørte ham sverge ved Han som lever evig ...» Ifølge jødiske forventninger var én egenskap ved den kommende Messias at han skulle gå på vannet eller være «over vannet» (på hebraisk: «mima'al lemayim»). Så Jesus gikk ikke på vannet «bare for moro skyld». Jesus gikk på vannet i samsvar med jødiske forventninger til Messias og ifølge Det gamle testamentets profeti som Menneskesønnen. Jesu svar til de redde disiplene som så ham gå på vannet, var: «Vær ved godt mot! Det er jeg; vær ikke redde» (Matt 14,27).

... Derfor fattet disiplene mot, og da de så underet, utbrøt de: «Du er i sannhet Guds Sønn» (Matt 14,33). Ja, Jesus er Guds Sønn og Menneskesønnen; Jesus er den eneste som kan frelse oss slik navnet hans sier. Og han strekker ut en frelsende hånd til oss alle når vi føler bølgene går altfor høyt i våre liv, og vi er redd for å drukne. ■

Kilde til utdraget fra Elisabeth:

<https://www.caspari.com/2020/12/20/guds-navn-i-bibelen-del-ii/>

Nord-Afrika-utsendingene

Utsendingene våre til Nord-Afrika reiste tilbake hjem 27. april etter noen måneders opphold i Norge grunnet pandemien og alt som følger med. Pandemien er på ingen måte over, særlig ikke i byen der de bor, så her er det mye å be for: Be om at både barn og voksne skal trives, be om beskyttelse mot smitte og be om ferdiglagte gjerninger til å kunne fortelle om den eneste som er i stand til å frelse oss mennesker og sette oss i en riktig relasjon til Gud vår Skaper.

Skoleelever i bønn for våre forfulgte søsken i India. Til høyre: Elevene i 2.klasse ved Ryenberget skole tegner oppmuntringstegninger til barn i India. Begge foto: Kamilla Lunde.

Raske føtter for misjon

Rykende varme toast levert på døra til klasserommet; svette og slit på idrettsbanen; sponsorkroner som ruller inn via VIPPS; elegante elefanter som dingler i vinduskarmen ... Bare kreativiteten setter grenser for utformingen av misjonsprosjektet ved DELKs skoler og barnehage.

TEKST / GUNN ANDERSSON

Skoleåret 2020–2021 føyer seg inn i historien som nok et år der det arrangeres misjonsprosjekt for ca. 720 elever ved våre skoler. Men når prosjektet er rettet mot Åpne Dørers arbeid blant forfulgte kristne i India, midt i «korona-året», kan prosjektet ta uvante former.

Kriser utløser kreativitet

For visst har koronapandemien påvirket aktivitetene. Hvordan lager vi kafé når vi er bundet av kohorter? Hvordan samler vi inn penger uten kveldsarangement? Hva gjør vi når vi ikke kan banke på dører med innsamlingsbøssa?

Men skolene har funnet geniale løsninger. På Ryenberget var begeistringen stor blant elevene for årets mobile

kaféløsning der lærerne serverte varme toast direkte på klasseromsdørene, mens elevene i 10. klasse ved Moe skole storkoste seg med egenproduserte kanelnurrer og ande godsaker gjennom hele misjonsuka.

Forming og flaskepant

Også på andre områder har kreativiteten vært stor. Både elever og lærere lot seg engasjere da 9. klasse ved Moe skole samlet inn flotte gevinster fra byens butikker og arrangerte digital basar. Også Ryenberget arrangerte digital basar, mens elever på Granly brukte sin egen kunstneriske evne til å lage produkter å lodde ut. Småskoleelever på Moe har samlet inn tusenvis av kroner ved å pante flasker. Flere

skoler har arrangert arbeidsdag hjemme, mens elevene ved Skauen skole skal ha leksefri ei uke i mai for å utføre småjobber på ettermiddagstid.

Misjonsløp «ruler»

Den store innsamlings-vinneren ser ut til å være misjonsløp. Her ruller kronene inn, og flere løp står på planen. Ryenbergets elever gjorde en formidabel løpsinnsats i ordentlig sølevær. På Bjerkely måtte elevene i år svette og slite inn sine misjonskroner i stedet for å arrange det tradisjonelle misjonstivoliet. Resultatet ble fantastisk: Skolen har samlet inn nesten 49.000 kr, noe som er det dobbelte av summen fra tidligere år.

Lærerike uker

Misjonsprosjektet preger skolehverdagen også på andre måter. Noen har laget flotte elefanter til å henge i vinduet, mens andre har tegnet inspirasjonstegninger til barn i India. 8.klasse-elevene ved Moe skole koste seg med den forfriskende drikken «Mango-lassi», mens elever og ansatte ved Bjerkely fikk smake indisk mat da «Chicken Tikka Masala» ble servert ved en felles-samling.

På Granly ser elever i småskolen og mellomtrinnet fram til misjonsuka i mai. Ungdomsskolen, derimot, har gjennomført opplegget – om enn noe amputert. De studerte misjon gjennom læreboka, laget indisk mat og øvde inn sanger i musikken – til de måtte i karantene midt i uka.

På Moe skole brukte ungdomsskolen flere skoletimer til å lage podcaster om temaet forfølgelse. Det satte tanker i sving om et stort og viktig tema.

Ved Skauen skole førte koronarestriksjoner til en annerledes inspirasjonsdag. Men inspirasjonen uteble ikke, da 10.klasse spilte rollespill for og informerte de andre elevene om India og andre land der det er forfølgelse.

Forfulgte søsken

For misjonsprosjekt er mye mer enn en penge-innsamling. Elevene lærer og opplever. Og de utfordres. Reidar K fra Åpne Dører har ved sine besøk til skolene klart å formidle et krevende tema på en sterk og varm måte. Gjennom bilder og historier har elevene fått innblikk i hvordan situasjonen er for mange forfulgte i dag. «Du er god til å fortelle historier om Gud!» utbrøt en 1. klassing ved et av Reidars skolebesøk.

For historiene setter spor. De berører. Og de setter våre egne liv i perspektiv. Mange elever uttrykker at de ikke ante hvor vanskelig kristne i andre land kunne ha det!

«One With Them»

De sterke historiene inspirerer også til bønn. Reidar K har hatt med både bønnekort og armbånd formet som tornekroner – med innskriften «One with them». På den måten har elever og ansatte fått hjelp til å be for de forfulgte i India under morgenandakten, og ved særlige bønnvandring (Bjerkely skole).

Med bønnekort og armbånd i sekken kan bønnnetjenesten også fortsette hjemme: «Det første jeg og familien min skal gjøre når jeg er ferdig med skolen og leksene, er å be for Samiah i India», fortalte en elev til kontaktlæreren sin. Slik kan vi alle bli minnet om å be for våre forfulgte søsken – lenge etter at misjonsprosjektet er ferdig. ■

NYTT FRA SKOLEKONSULENTEN

TEKST / TORE SLETTVIK

Digitalt skolestyrekurs

Tirsdag 20. april var skolestyrene ved alle DELK-skolene «samlet» til digitalt kveldskurs i regi av Kristne Friskolers Forbund (KFF). 35 skolestyremedlemmer, varamedlemmer og flere fra skolenes administrasjoner deltok på kurset.

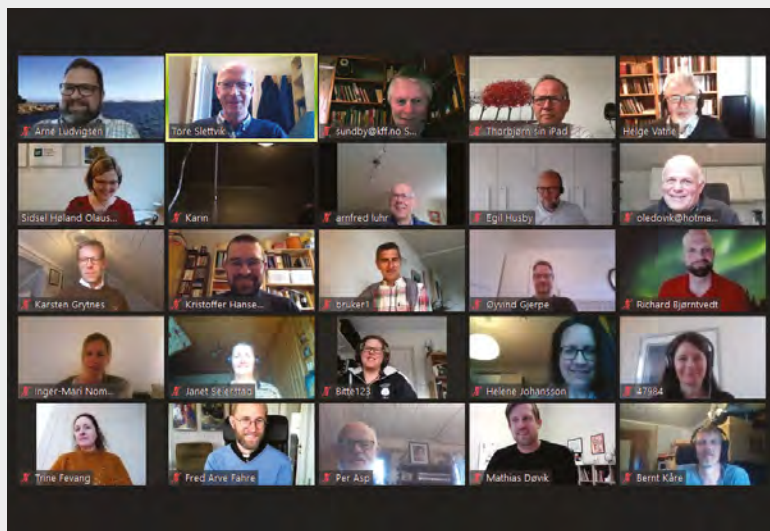
KFF stilte med hele sitt sekretariat: generalsekretær Jan Erik Sundby og seniorrådgiverne Helge Vatne og Sidsel Høland Olausson.

Kurset hadde tre hovedtemaer: styrets ansvar, økonomi og skolens innhold og kvalitet. I løpet av kvelden fikk vi høre om friskolebevissthet, synliggjøring av det kristne innholdet, ansvarsfordeling og styrets rolle, økonomiforskriften til friskoleloven, læreplaner, inntak av elever, ansettelse, internkontroll og mye mer.

Et kveldskurs er selvsagt ikke nok til å lære alt ordentlig, men vi fikk en innføring i temaene og en oppdatering på lovverket. Og så hadde vi på forhånd fått tilgang til et styrehfte på nett som KFF nylig har utarbeidet. Det kan vi bruke som en håndbok i arbeidet med ulike saker videre.

Det er et stort ansvar å sitte i skolestyret, men samtidig veldig meningsfullt og viktig! Og hvis noen synes det ble litt vel ansvarsfullt, minnet KFF oss om at styremedlemmene har en ansvarsforsikring gjennom skolens medlemskap i KFF.

Kurset var et gratistilbud fra KFF til sine medlemsskoler. Alle DELK-skolene har vært med i KFF siden opprettelsen av forbundet på 1980-tallet, og har hatt stort utbytte av dette medlemskapet. Flere av DELKs skoleledere har vært med i styret og valgkomiteen i KFF.

En del av deltakerne fra sine hjemmekontorer. Skjermdumpfoto: Tore Slettvik

Leirsommer!

TEKST / REDAKSJONEN FOTO / KARL ERIK KJÆR OG ERLING RANTRUD

Vi klarte å gjennomføre ungdomsleiren på Kvitsund i fjor sommer til tross for pandemi og mange restriksjoner. Og jammen ser det ut til at vi kan gjennomføre i år også! Vi planlegger også for barneleirer på Bondal igjen etter at de dessverre måtte utgå i fjor.

Leir er kano og kroneis, vekst og vannkrig, regn i solskinn og sommerflørt, undring og utfordring, glede og gøy, Bibel og bønn. Alle disse ingrediensene og mye, mye mer er noe alle barn og ungdommer fortjener og tjener på. I år som før er det flere trygge voksenpersoner som mer enn gjerne bruker noe av sommertiden sin på å lage leir for andre. Vi andre som ikke har mulighet til å være med, kan be for dem og oppmuntre!

Underveis har tatt en prat med leder i DELK Ung, Emil Simonsen, for å høre litt om de planlagte sommerleirene.

Tema for Kvitsundleiren er «Ren og Rettferdig», forteller han. Emil forteller om sin egen opplevelse fra undervisningen på Bibelskolen om rettferdigjørelse som gjorde inntrykk. Dette er noe han gjerne vil gi videre til andre ungdommer. Det blir både bibeltimer og seminarer av leirprestene Fred Arve Fahre og Peter Johansen og flere andre bidragsytere. Kvitsund-bandet er på plass og leder musikk og lovsang. Leirlegenden Mattis Bording er med i år igjen og sørger for at det blir høyt og variert aktivitetstrykk. I tillegg planlegges en seminarbolk der folk fra flere yrkesgrupper forteller om hva de tenker om tjeneste i kirke og menighet kombinert med hva de driver med til vanlig.

Kvitsundleiren er for ungdommer fra 8. klasse til utvideregående, men eldre ungdommer og veteraner må gjerne komme de også! Leir er best når de litt eldre møter gamle kjente og de litt yngre har noen solide forbilder!

Bondalleirene er flyttet til august denne gangen. Det er hele to leirer! En for 4.–5. klasse og en for 6.–7. klasse. Her blir det lek og undervisning, kiosk og kano, løping og leking, trøtte voksne og glade barn. Akkurat slik det skal være!

Emil fortsetter: Leir er en gylden mulighet til å bli bedre kjent med seg selv, andre og Jesus! Det kan bli en topp i det hverdagslige kristenlivet som gjør at de bølgedalene som kommer, ikke blir like dype. Han forteller om gode minner fra både Bondal og Kvitsund og avslutter med et godt råd: Ikke gå til toppen av Bonsnos ved Bondal barbeint i gummistøvler!

For mer informasjon om leirene og påmelding, se delk.no, eller ta kontakt med Emil Simonsen for Kvitsund, Rina Husby for 4.–5. klasseleir og Fredrik Minnesjord for 6.–7. klasseleir.

Sommerles og -lytt

BOKANBEFALINGEN

Gutt og jente

FORFATTER / OLOF EDSINGER, PER OG THERÉSE EWERT
OG JULIA WELLSTAM

UTGIVELSEÅR / 2020

FORLAG / guttogjente.no OG SVENSKA EVANGELISKA ALLIANSEN

SPRÅK / NORSK BOKMÅL

I mange kristne miljøer er det en ting som råder mer enn noe annet når det kommer til spørsmål om sex, samliv og kjønn: taushet. Det er en dårlig strategi, særlig om man ønsker å holde fast på det Bibelen har å si oss om disse spørsmålene.

Heldigvis finnes det mange ressurser til rådighet, og boka «Gutt og jente» er et godt alternativ! Denne boka er først og fremst ærlig. Den tør å gå inn i de mest grunnleggende spørsmålene ungdommer har rundt sex, samliv og kjønn, og den klarer å formidle på en forståelig måte hva Bibelen lærer oss om disse temaene, uten å være moraliserende og ovenfra-og-ned.

Boka klarer også å formidle et grunnleggende positivt syn på sex, og det å være menneske skapt av Gud, samtidig som rammene Gud har gitt oss løftes frem på en tydelig måte. Statistikk og vitenskap har en naturlig plass sammen med bibeltekster og et lett forståelig språk.

Forfatterne har fått plass til mye på de 59 sidene, og det gjør det til en overkommelig bok for målgruppen. Det er også satt opp spørsmål til samtale, noe som gjør den godt egnet for skole, ungdomsgrupper og konfirmantarbeid.

I DELK er det bestemt at disse bøkene skal kjøpes inn av menighetene og gis til 9. klassene på skolene våre. Kjenner du noen ungdommer som skulle hatt denne boka, er den en ypperlig gave!

Peter Johansen

PODKASTANBEFALINGEN

DELKpodden

DELKpodden, som er det foreløpige navnet, skal være et samarbeidsprosjekt mellom de ulike ungdomsarbeidene. Klubbene bytter på å lage hver sin episode etter tur og bidrar på hver sine måter. Den røde tråden i podkasten vil være en samtale om tro og liv, og man står fri til å variere på formatet. Dette er noe gjerne ungdommene selv kan samarbeide om å lage sammen med sine ungdomsledere. Vi håper dette kan tenne en kreativ gnist og en åndelig flamme hos ungdommene i de forskjellige menighetene.

Den første episoden av DELKpodden er nå produsert. Prest Peter Johansen og, nå tidligere, ungdomsleder Edvard Gilje snakker sammen om veien Edvard gikk og hvordan han kjempet mot tvilen i sin ungdomstid. Bli med på en vandring og la deg inspirere av hvordan Gud ledet Edvard. Et vitnesbyrd som passer for flere enn bare ungdommer.

Det er altså bare å la brainstormen begynne og pønske ut sammen med din ungdomsleder hvordan dere kan bidra i dette prosjektet. Hør første episode her: delk.no/podcast/delkpodden-episode-1

Emil Simonsen
Leder DELK Ung

Glimt fra Skauen kirke

Et nytt kirkebygg reiser seg!

Dere som har fulgt byggeprosessen, vet at det blir både kirke og nye klasserom i det nye flotte bygget ved siden av Skauen kristelige skole i Telemark. Ryktene sier at byggingen går etter planen, og det planlegges høytidelig innvielse søndag 15. august.

Neste nummer av Underveis vil behørig dekke saken med intervjuer, bilder og reportasje fra byggeåret og åpningen.

I mellomtiden kan vi glede oss over at veggene står, innredning pågår og korset er løftet på plass!

FOTO / KARSTEN GRYTNES

Byggeleder Aage Bjørntvedt har omvisning for elever ved Skauen skole og Telemark menighet

GF 2021

Velkommen til DELKs generalforsamling i Skauen kirke i Skien lørdag 25. september.

Vi har gleden av å invitere til samtale og debatt i Telemark menighets nye kirkebygg.

I tillegg til valgte delegater fra menighetene vil det være mulig å være med som tilhører. Vi tror og håper det vil være mulig å møtes fysisk til GF i september.

Viktige saker på agendaen er DELKs organisering, strategi for 2022-2025 og grunnreguleringer, i tillegg til valg og andre årsmøtesaker.

Vi planlegger for en markering av Hauges 250 års jubileum i løpet av dagen og vi vil orientere om foreløpig program for DELKs 150 års jubileum i 2022.

Mer informasjon finner du på www.delk.no/GF2021

**Lytt til
oppbyggelige
bibeltimer
og taler!**

På bibeltimer.com finner dere undervisning som gir kunnskap, innsikt og inspirasjon til troen på vår Herre Jesus!

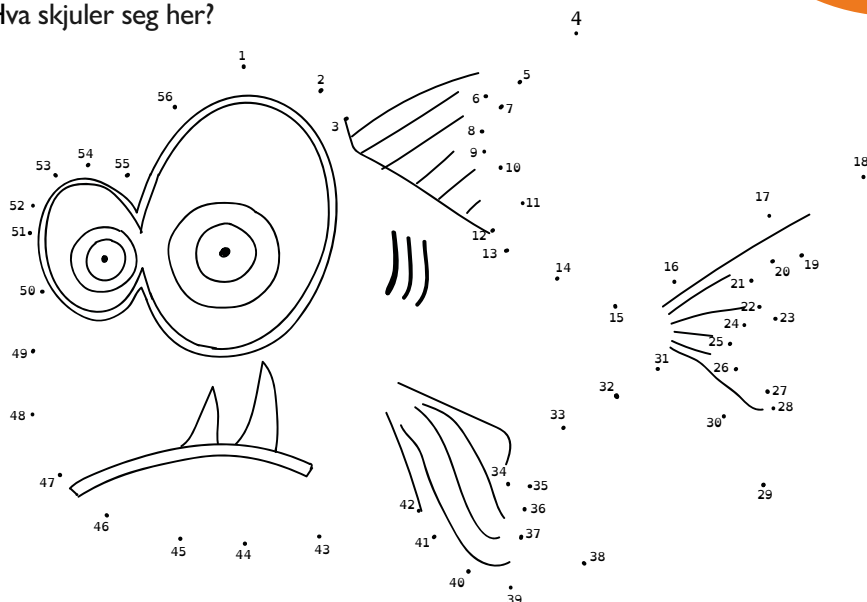
Bertil Andersson

Finn fem feil! Da de kastet ut garnet der Jesus sa, fikk de så mye fisk at båten nesten sank! De to bildene er nesten like. Finner du de fem feilene på bildet under? (Tegning: Monica Bauleo)

Prikk til prikk

Tegn en strek fra 1 til 2 og så videre.
Hva skjuler seg her?

Finn navn på 10 dyr!

Inne i rutenettet er det gjemt 10 dyrenavn. De står fra venstre mot høyre, og nedover. Kan du finne alle?

O	L	V	I	P	O	L	V	I	R	A
K	Y	G	R	A	P	E	K	A	T	T
L	V	I	P	N	A	S	I	N	Å	J
A	F	L	O	D	H	E	S	T	T	S
T	R	Ø	N	A	U	L	E	I	T	O
R	E	V	N	L	N	U	B	L	Æ	M
O	K	E	I	U	D	X	R	O	P	O
P	A	N	K	I	D	R	A	P	I	R
I	B	K	A	N	I	N	T	E	P	O

Gi
barnebladet
Barnas til et barn
du er glad i!

Disse oppgavene er hentet
fra bladet.

Bestill abonnement
på sondagsskolen.no
eller 22 08 71 00.

Vitser

En musunge tittet
ut av musehullet om
kvelden. Da fikk den se
en flaggermus.
– Mamma! ropte
musungen.
– Jeg har sett en
engel!

– Jeg håper det
ikke blir regn i dag, sa
kengurumamma.
– Det er så travelt når
ungene leker inne.

Les for barna

Barn liker å bli lest for. Er du bestemor, bestefar, onkel, tante, nabo, lærer, storebror, far eller mor? Kanskje det er du som skal lese?

Frøet

TEKST / EIVIND SKEIE

Jesus sa en gang: «Sannelig, sannelig, jeg sier dere: Hvis ikke hvetekornet faller i jorden og dør, blir det bare det ene kornet. Men hvis det dør, bærer det rik frukt.» Johannes 12:24

Hva kan Jesus ha ment med dette, tro? Kanskje han mente flere ting på en gang. Kanskje han mente at han visste at han måtte dø, men at han skulle stå opp igjen! Og som et hvetekorn ville det bli enda bedre etterpå. Kanskje han også mente at selv om vi mennesker må dø en gang, vil alt bli bra når vi får stå opp igjen og komme til ham! Presten Eivind Skeie har skrevet mange sanger og fortellinger. Her er en fortelling han har skrevet om et lite frø.

© Keegan Houser / Unsplash

Dypt nede i jorden lå frøet og sov. Det hadde ligget der lenge, helt fra forrige høst. Frøet hadde sovet seg gjennom vinteren og hadde drømt så deilig om sol og varme.

«Å,» sukket frøet da det våknet, «jeg drømte så deilig om sommer og blå himmel, men her er alt så mørkt og kaldt. Jeg ser ingenting omkring meg, bare dette svarte som er rundt meg alle steder. Å, det er så trangt her, det er så vått og så kaldt. Å, hvor er jeg, og hvordan har jeg kommet hit ned?»

Det stakkars frøet husket ikke lenger at det hadde fløyet fra blomsten en vakker høstdag, og så hadde det falt til jorden. Siden hadde bladene fra trærne falt oppå det, og sent på høsten hadde regn og vind fått frøet til å forsvinne ned i jorden.

«Å,» sukket frøet, «skal jeg aldri mer få se den lyse himmelen? Skal jeg ikke få hilse på min venn sommerfuglen og de morsomme biene?»

Frøet prøvde å sovne igjen, for i det minste å kunne drømme litt om alt det vakre som finnes der ute på sommeren, men det klarte ikke å sovne. Det kjente hvordan vannet fløt omkring det og nesten trengte gjennom det tynne skallet.

«Å,» sukket frøet igjen, «jeg føler at jeg svulmer opp av alt dette vannet. Jeg kan ikke være i jorden lenger. Jeg må opp! Jeg må ut!»

Og før frøet visste hva det gjorde, hadde det stukket en liten spire frem fra skallet sitt. «Ja», tenkte frøet, «nå skjer det endelig noe med meg, jeg kjenner det, jeg vokser, jeg lever! Å, deilige sol, la meg enda en gang få kjenne at du sitter på kronbladene mine, jeg skal vugge deg, og du skal helt sikkert få drikke av saften min!»

Og frøet kjente at det vokste, at det hadde krefter til å sprengte seg vei

gjennom jord og mellom steiner, opp mot lyset.

Og endelig, tidlig en morgen, da solen skinte og de første fuglene sang, da kom en bitteliten spire til syne over bakken.

«Å ja», sukket frøet lykkelig, «der er den, jeg visste at den måtte være der, jeg kjente det på meg, det er solen! Å, hvor deilig den varmer meg, jeg får lyst til å strekke meg oppover så høyt jeg kan for å være så nær den som mulig.»

Frøet strakk seg og strakk seg, høyere og høyere. Og en dag var frøet selv blitt en sol, en lysende gul løvetann som stod og gledet seg over lyset og varmen.

Gjengitt med tillatelse.
Fra boken *Sommerlandet*
og *andre fortellinger*.
Eivind Skeie 2006

SLEKTERS GANG

Døpte	Født	Døpt	Menighet
Iver Barlaup, Oslo	31.10.20	14.02.21	Ryenberget
Anna Hansen-Ekenes, Oslo	27.01.21	07.03.21	Ryenberget
Susanna Sjøen, Bergen	02.02.21	10.04.21	Bergen
Enok Good, Time	15.03.21	01.04.21	Dalane
Andre innmeldte: 9			
Døde	Født	Død	Menighet
Håkon Heum, Nøtterøy	1922	21.01.21	Granly
Johnny Bro, Moss	1953	16.02.21	Østfold
Klara Strai, Hå	1934	24.02.21	Dalane
Egil Hødnebo, Tønsberg	1956	28.02.21	Granly
Elisabeth Holt Ertsland, Oslo	1963	01.03.21	Ryenberget
Gunnar Lislebø, Tønsberg	1935	02.03.21	Granly
Björg Kristin Borgenheim, Oslo	1959	09.04.21	Ryenberget
Antall utmeldte: 8			

I DELKs kirkebøker registreres DELK-vigslar, og de blir omtalt i denne spalten. Underveis vil gjerne formidle når et DELK-medlem har inngått ekteskap, også når det ikke er en DELK-vigsel. Melding kan sendes til bladets redaksjon.

Kort fra hovedstyremøtet 3. mars og fra styrehelgen 16.–17. april

- Årsregnskap 2020 er godkjent med et overskudd for DELK på kr 528 970.
- Strategidokumentet 2022-2025 er sendt på en siste høring til skolerådet før GF 2021.
- Saker er forberedt til GF 2021, blant annet toårsmeldingen, DELKs organisering i et nytt samarbeidsorgan og læreorgan, mindre grunnregelendringer og planlegging av programmet.
- Styret har arbeidet med skoloring i styrearbeid.
- Morten Askjer er innvilget 20 % permisjon uten lønn tom. 1. april 2022
- DELK Jæren har søkt og fått godkjent en prosjektstilling som prest i ett år fra 1. august 2021.
- Rapport for økonomien ved utgivelsen av Troens vei – katekismeboken for 5.-7. trinn. Kostnadene er dekket av budsjettet til trosformidlingskomiteen og DELK-forlaget.
- HS møtte sekretær for menighetsplantingsutvalget og fikk en inspirerende innføring i arbeidet.
- HS møtte leder i jubileumskomiteen om foreløpig program for DELKs 150 års feiring i 2022 og har startet på arbeidet med et dokument for mediehandtering i DELK.
- Misjonsmodell for DELK godkjent.

Kort fra rådsmøtet 19.–20. mars

RM ble avholdt digitalt. Fredag kveld var åpent for tilhørere, der sakene «Hvordan ta imot konvertitter?» og «Israel i forkynnelsen» ble drøftet. RM behandlet blant annet følgende saker:

- RM drøftet konvertittdokumentet som er utarbeidet av flere kirkesamfunn og organisasjoner. RM oppmuntrer lokalmenighetene til å etablere flerkulturelle felleskap og henstilte til HS å arbeide med å opprette et felleskristent fond til rettshjelp for konvertitter.
- Arbeidsdokument om hvordan DELK vil uttrykke sin relasjon til Israel ble drøftet. Innspill sendt til arbeidsgruppen for ferdigstilling av dokumentet høsten 2021.
- Høringssak fra HS til GF-saken om DELKs organisering. Flertallet støttet forslaget om at læreorga-

net skal bestå av ti medlemmer og ikke alle eldste og prester som i dag.

- Liturgi for dåp av større barn, ungdom og voksne og liturgi for innsettelse av prest ble godkjent.
- Bladet Underveis ble evaluert.
- RM drøftet et første utkast til en veileder om fordeling av ansvar og oppgave mellom eldsteråd og menighetsstyrer.
- Kristoffer Hansen-Ekenes ble valgt som representant i tilsetningsutvalget med Morten Askjer som vararepresentant.

Gaver med skattefradrag via Vipps

DELK

Vipps med skattefradrag ble raskt populært! Via Vipps #574554 – DELKs skattefradragssystem kommer gavene dit de er ment, om det er til prestetjenesten, misjon, DELK Ung eller til lokale formål. Formål velges i Vipps-appen.

Info om gaver til DELK

Gaver til DELKs arbeid kan gis med eller uten skattefradrag. Skattefradragssystemet gjelder ved Vipps, ved å registrere avtalegiro eller ved å bruke KID-nr. som man kan få ved å kontakte DELKs kontor.

Bankkontonr. for gaver til DELK:

Med skattefradrag: 3000 24 91210

Uten skattefradrag: 2420 22 11085

Gaver uten skattefradrag kan gis direkte:

Bergen menighet: 3000 23 00512

Bjerkely menighet: 3000 37 53553

Dalane menighet: 3270 67 09796

Granly menighet: 2400 23 80478

Horten menighet: 2801 46 83994

Kristiansand menighet: 3000 33 98095

Moe menighet: 3000 24 20259

Nore menighet: 2351 72 09147

Ryenberget menighet: 6011 05 64719

Sotra menighet: 3470 66 20984

Telemark menighet: 2801 31 96763

Østfold menighet: 3000 26 70832

DELK Nord menighet: 4750 73 13201

DELKs hovedkontor

Døvikveien 2, 3176 Undrumsdal
Telefon: 33 35 93 50
www.delk.no
E-post: delk@delk.no
Tilsynsmann Bertil Andersson
Telefon: 45 48 22 30
E-post: bertil.andersson@delk.no

Menigheter, kirker, prester og eldste

Bergen, DELK-kirken

Rosenberggaten 1, 5015 Bergen
E-post: bergen@delk.no
Jan Bygstad, prest
Telefon: 93 26 46 42
E-post: jan.bygstad@delk.no
Jon Magne Sønstabø, prest
Telefon: 97 08 76 99
E-post: jon.magne.sonstabo@delk.no
Jon Tore Lie, eldste

Sotra, Håkonsund kirke

Håkonsund, 5379 Steinsland
E-post: sotra.menighet@delk.no
Jan Bygstad, prest
Telefon: 93 26 46 42
E-post: jan.bygstad@delk.no
Vidar Klepsvik, eldste

Undrumsdal, Bjerkely kirke

Døvikveien 2, 3176 Undrumsdal
Morten Askjer, prest
Telefon: 91 73 72 07
E-post: morten.askjer@delk.no
Ole Døvik, eldste
Harald Lie, eldste
Odd Gjerpe, eldste

Dalane, Bedehuset i Egersund

Johan Feyersgate 5, 4370 Egersund
Olaf Engestøl, prest
Telefon: 90 20 41 38
E-post: olaf.engestoel@delk.no
Per Emanuel Valand, eldste
Jostein Vik, eldste

Horten, Langgata kirke

Langgata 50, 3187 Horten
E-post: horten.menighet@delk.no
Erling Ranrud, prest
Telefon: 91 64 20 47
E-post: erling.ranrud@delk.no
John L. Ludvigsen, kontaktperson

Kristiansand menighet

Gyldenløves gate 54, 4614 Kristiansand
Arne Fedeler, eldste
Dag Myhre, eldste
Telefon: 91 73 39 90
E-post: dag.myhre@bravida.no

Nore, Fredheim kirke

Sporan, 3630 Rødberg
Morten Askjer, prest
Telefon: 91 73 72 07
E-post: morten.askjer@delk.no
Solveig og Knut Haug, kontaktpersoner

Oslo, Ryenberget kirke

Enebakkveien 152, 0680 Oslo
Menighetskontoret
Telefon: 23 21 01 75 / 23 21 01 76
E-post: ryenbergetkirke@delk.no
Kristoffer Hansen-Ekenes, prest
Telefon: 90 62 80 73
E-post: khe@delk.no
Elisabeth Fehn Olsen, diakon
Egil Helland, eldste
Fred Søndby, eldste

Sandefjord, Moe kirke

Moveien 78, 3221 Sandefjord
E-post: Moe.menighet@delk.no
Erling Ranrud, prest
Telefon: 91 64 20 47
E-post: erling.ranrud@delk.no

DELK Nord

Saga Skihus, Kildalveien 69, 9154 Storslett
Henning A. Alsaker, prest
Telefon: 41 14 82 15
E-post: henning.alsaker@delk.no
Jens Blomli, eldste

Skien, Telemark Menighet

E-post: telemark.menighet@delk.no
Gudstjenester og møter er på
Skauen Kristelige skole
Fred Arve Fahre, prest
Telefon: 41 47 42 18
E-post: fred.arve.fahre@delk.no
Fredrik Minnesjord, eldste
Atle Minnesjord, eldste
Karsten Grytnes, eldste

Tønsberg, Granly kirke

Klippeveien 1, 3122 Tønsberg
E-post: granly.menighet@delk.no
Peter Johansen, prest
Telefon: 95 96 26 54
E-post: peter.johansen@delk.no
Tore Slettvik, eldste
Kjetil Gilje, eldste
Arvid Ludvigsen, eldste
Rina Husby, diakon

Østfold, Missingmyra bedehus

Missingmyrveien 6, 1640 Råde
E-post: ostfold.menighet@delk.no
Boe Johannes Hermansen, prest
Telefon: 99 61 28 22
E-post: boe.johannes.hermansen@delk.no
Olav I. Markussen, eldste
Karstein Sletteng, eldste

Grunnskoler

Oslo: Ryenberget skole,

Enebakkvn 152, 0680 Oslo
Telefon: 23 21 01 61
E-post: post@ryenbergetskole.no

Undrumsdal: Bjerkely skole

Døvikveien 2, 3176 Undrumsdal
Telefon: 33 06 30 30
E-post: post@bjerkelyskole.no

Sandefjord: Moe skole

Movn 78, 3221 Sandefjord
Telefon: 33 48 73 40
E-post: kontor@moeskele.no

Skien: Skauen kristelige skole

Jon Alvsonsgt 14, 3746 Skien
Telefon: 35 50 54 00
E-post: post@skauenskele.no

Tønsberg: Granly skole

Postboks 70, 3109 Tønsberg
Telefon: 33 00 31 10
E-post: post@granlyskole.no

DELKs utsendinger

Ektepar med barn som er kristent fagpersonell i Nord-Afrika via NLM.

Ettåring i Sentral-Asia via NLM

E-post til utsendingene sendes via andreas.johansson@delk.no

Torunn og Arild Minnesjord
Etiopia via NLM.

E-post: tminnesjord@nlm.no

Mer kontakt-
informasjon om
menighet og skole
finner du på
www.delk.no

Har du
flyttet?

Husk å melde
fra til Underveis,
så får du bladet på
din nye adresse!

DELK

MED JESUS, FREMTID OG HÅP

Sankthansstevnet på nett /
26.-27. juni 2021

Vi møtes på delk.no/tv

Velkommen til årets Sankthansstevne!

I år håper vi mange får muligheten til å samles rundt en storskjerm lokalt, og samtidig ha felleskap med de andre menighetene digitalt.

Sjekk med din lokalmenighet hvordan opplegget blir hos dere!

Vi har satt opp følgende forslag til program:

Lørdag

- 10.30** Oppmøte i lokalmenigheten
- 11.00** Innledning ved Håkon Valen-Sendstad.
Seminar 1. Daniel Johansson
- 12.30** Lunsj
- 13.30** Seminar 2. Hilde Heitmann
- 15.00** Sosialt: lek og arrangementer med store og små
- 16.00** Familiemøte ved Erling Rantrud
- 17.00** Middag – ev. grilling ute
- 18.30** Ungdomsmøte ved Peter Johansen
med påfølgende lokale ungdomssamlinger.

Søndag

- 11.00** Gudstjeneste ved Bertil Andersson. Innslag for barna
- 15.00** Misjonsmøte med skole- og misjonsinnslag
Tale ved Georg, utsending til Nord-Afrika
- 18.00** Konsert for hele familien fra Moe kirke

Vel møtt til nettsendinger og lokalt samvær!

*Håkon Valen-Sendstad, leder av programkomiteen
Bertil Andersson, tilsynsmann*

Daniel Johansson, lærer ved
Församlingsfakulteten i Göteborg,
Sverige. Seminar med tema:
**Med Jesus – åpenbaring
for tid og evighet**

*Hva sier Johannes åpenbaring oss
i en tid med forfølgelse, ideologisk
press, virus- og klimaangst?*

Hilde Heitmann, kateket i Sandar
menighet, Sandefjord. Seminar
med tema:
**Med Jesus
til nye generasjoner.**

*Fortelling som formidling.
Kan jeg formidle, og til hvem?*